

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

בעניין: מדינת ישראל – היחידה הארצית לחקירות כלכליות
ע"י ב"כ עוה"ד חנוך וסלע

המאשימה

נגד

מאג'ד מוגרבי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד בר - עם

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מכל עבירות הגניבה, גניבת רכב, כניסה והתפרצות למקום מגורים, וכן מעבירות הסחיטה באיומים נשוא אישומים 1 ו- 8, המיוחסות לו בכתב האישום.

כתב האישום

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המחזיק 14 אישומים. העבירות המיוחסות לנאשם הינן 14 עבירות של גניבת רכב וסחיטה באיומים, 5 עבירות גניבה ו- 6 עבירות כניסה והתפרצות למקום מגורים.

על פי הנטען בכתב האישום בין חודש ספטמבר 2008 לבין חודש ספטמבר 2009, הנאשם, יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה גנב רכבים משטחי ישראל, העבירם לאזור, ולאחר מכן שוחח טלפונית עם בעלי הרכבים ודרש מהם כספים בתמורה להשבת הרכבים (להלן: "שיחות הכופר").

על פי הנטען בכתב האישום הנאשם נקט בשתי שיטות לביצוע הגניבה:

האחת, פריצה וגניבה של הרכב והתקשרות מאוחרת אל בעל הרכב או אל מי שאותר מספרו במסמכים או סימנים מזהים ברכב הגנוב, והשניה התפרצות לדירה וגניבת רכוש ומפתחות הרכב וגניבת הרכב.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

כתב האישום מפרט 14 מקרים שונים, אשר בהם, על פי הנטען, הנאשם ביצע מעשים מן הסוג המפורט לעיל.

ראיות התביעה

הנאשם נעצר ביום 12.10.09 בבית מגוריו באזור. בעת מעצרו לא נמצא ברשותו או בחזקתו אף אחד מבין כלי הרכב נשוא כתב האישום. כמו כן לא נמצאו ברשותו או בחזקתו כלי רכב גנובים אחרים (עמ' 12 ש' 13-19).

בחיפוש שנעשה בביתו של הנאשם נמצאו, בין היתר, מחשב נייד, 2 מכשירי GPS ו- 8 צורות של מפתחות לרכבים.

הוכח (באמצעות קוד הכניסה ושם המשתמש) כי המחשב הנייד היה בבעלות גב' ילנה לזין אשר מביתה נגנב רכב המאזדה 3 נשוא האישום השלישי וכן שלט לרכב של חברת השכרת הרכב "שלמה", אשר בבעלותה היה הרכב הנ"ל (עמ' 12 ש' 19-23), כמו גם הרכבים נשוא אישומים 8 ו- 14.

(במהלך ניהול המשפט הרכב הנ"ל נמצא בעיר מודיעין והוחזר לבעליו. לא הוכחה התאמה בין השלט הנ"ל לבין הרכב וכן לא נבדקו ט.א. על הרכב הנ"ל. על מחדלי חקירה אלה ואחרים אעמוד עוד בהמשך).

כמו כן, ובהתאם לת/76 ות/26, נמצאו אצל הנאשם שני טלפונים סלולריים עם "מספרי ברזל"¹ המסתיימים בספרות ²1030 (סומן ר.א. 1. והוגש כמוצג ת/23) ו- 5330 (סומן ר.א. 2). בתוך 1030 נמצא כרטיס סים אשר מספר הטלפון המקושר אליו הוא 054-6891870.

כמו כן נמצא בביתו של הנאשם כרטיס סים המקושר למספר הטלפון 054-2824306 (סומן ר.א. 3). (על משמעותם הטכנית של "מספרי ברזל" ו"כרטיסי סים" אעמוד עוד בהמשך, בפרק העוסק בנייתוח מחקרי התקשורת).

עוד יודגש כי כלל לא הוכח ש הנאשם נכנס אי פעם לישראל (עמ' 14 ש' 12-14).

¹ על משמעותם הטכנית של "מספרי ברזל" ו"כרטיסי סים" אעמוד עוד בהמשך, בפרק העוסק בנייתוח מחקרי התקשורת.

² לכל אורכה של הכרעת דין זו מספרי הברזל ומספרי הסים אשר נמצאו בחזקתו של הנאשם יסומנו באות מובלטת.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

ראיות התביעה הינן בעיקרן ראיות נסיבתיות, ומבוססות על ארבעה נדבכים:

- א. זיהוי קולו של הנאשם בשיחות הכופר, אשר לגביהן נערכו האזנות סתר;
- ב. מחקרי תקשורת לברזלים ולמספרי הסיס;
- ג. תוכן השיחות נשוא האזנות הסתר;
- ד. שקרי הנאשם ואי מתן הסבר לראיות המסבכות אותו.

גירסת הנאשם

הנאשם כופר מכל וכל בכל המעשים המיוחסים לו. לטענתו, הוא כלל איננו מהווה חלק מהתארגנות פשיעתית מהסוג האמור. מקצועו העיקרי הינו עבודה באלומיניום וכן בתיקון אופנועים עבור הרש"פ. כמו כן, כעיסוק צדדי הוא עוסק ביבוא מכוניות ממדינות זרות אל הרש"פ. לטענת הנאשם בעת מעצרו הוא כלל לא דיבר את השפה העברית, והידע שרכש בעברית בא לו במהלך מעצרו זה עת למד בקורסים בבית המעצר.

הנאשם כופר גם כי הוא זה שביצע את שיחות הכופר, וטוען באמצעות חוות דעת נגדית כי אין זהו קולו בשיחות הכופר.

בכל הנוגע למחקרי התקשורת התיזה של ההגנה, כעולה מעדותו של הנאשם בעמ' 109-113, הינה פשוטה: בתקופה הרלוונטית הנאשם כלל לא החזיק במספרי ברזל וסיס אלה.

כאמור, הנאשם נעצר ביום 12.10.09. לטענתו, הוא רכש את **1030** כחודש עד חודש וחצי לפני מעצרו ואת **5330** כשבוע עד 10 ימים לפני מעצרו. את המחשב האישי רכש מאוחר יותר, מספר ימים לאחר רכישת **5330** (נשוא אישום 3).

הנאשם רכש את שני הטלפונים וכן את המחשב האישי נשוא אישום 3 בבניין טאנוס ברמאללה, שהינו מרכז קניות גדול אשר בו חנות גדולה של מוצרי אלקטרוניקה וטלפוניה (אל עמארה). נוכח סוג המסחר בשטחי הרש"פ, לא בלתי אפשרי הוא ששני מוצרים שמקורם זהה, אשר נרכשו במועדים סמוכים (דהיינו **5330** והמחשב האישי), יימצאו ברשותו.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

הנאשם מאשר כי הסים 054-6891870 היה בבעלותו כשנה טרם מעצרו. בעת שרכש את 1030 לקח את הסים הזה מטלפון אחר שהיה בבעלותו ושהיה מקולקל, ושם אותו בתוך 1030, כדי לבדוק אם הוא עובד (ת' 1 ש' 58-50). מאז עשה בו מעט מאוד שיחות.

הנאשם טוען עוד כי לאחר שרכש את טלפון 5330 החליף את כרטיס הסים אשר היה בתוכו - 054-2824306 (ר.א. 3) ושם בתוכו כרטיס סים של ג'אוואל (רשת התקשורת 059 בה משתמשים בשטחי הרש"פ).

כאמור, הנאשם אינו כופר כי ברזל 1030 והמספר 054-6891870 הם בבעלותו. הנאשם כופר בשימוש במספר 054-9902387 ובמספרי הסים האחרים. הנאשם מאשר כי פרט לשני הטלפונים הללו והמספר האחד הנ"ל יש בשימוש שני מספרי טלפון נוספים של ג'אוואל, אחד שלו ואחד של אימו.

באשר לשלט הכתום של חברת "שלמה" אשר נמצא ברשותו הנאשם טוען כי ברשותו רכב יונדאי אקסנט והוא היה צריך "בית" לשלט של הרכב, שכן שלו שהיה בצבע שחור – ניזוק במתלה של המפתח. לפיכך, הלך לחנות ברמאללה העוסקת בכך, והיה להם בית שלט בצבע כתום בלבד. הוא רכש אותו והלביש על שלו. לטענתו, אין המדובר בשלט ייחודי ולא ניתן לקשור אותו לרכבים של חברת "שלמה" נשואי כתב האישום.

לסיום, ההגנה טוענת למחדלי חקירה רבים, אשר בין היתר נובעים מכך שהמשטרה סימנה את הנאשם כמטרה והתעלמה מאפשרויות חקירה אחרות.

זיהוי קולו של הנאשם כמי שביצע את שיחות הכופר

בחרתי להתחיל את הכרעת הדין בסוגיה זו כיוון שהיא עשויה להיות בינארית. היינו, אם מוכח מעל לכל ספק סביר כי הקול אשר ביצע את שיחת הכופר הינו קולו של הנאשם, הרי שיש להרשיע את הנאשם אף תוך התעלמות מהראיות האחרות.

אם מוכח כי אין זהו קולו של הנאשם – הרי שיש לזכות את הנאשם אף בהתעלם מכל הראיות האחרות.

הניתוח העובדתי והמשפטי יראה להלן כי לממצאים שהובאו על ידי שני הצדדים בסוגיה זו אין כל משמעות לכאן או לכאן. על כן, הרשעתו של הנאשם בדין כלל לא תהא מבוססת על ניתוח קולו.

ראיות התביעה בהקשר זה מבוססות על עדותו של ע.ת.7, מר איציק חדיד (עמ' 56 ואילך). עד זה העיד שהוא משרת ביחידת להב מזה 3 שנים ומומחיותו הינה בזיהוי קולות. העד פירט באופן כללי

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

את נסיונו ותאריז האקדמיים, וכן שהוא מבין ערבית בצורה מושלמת, אך מדבר בצורה מושלמת קצת פחות.

העד העיד שהוא הישווה את קולו של הדובר ב - 5 שיחות כופר, לבין קולו של הנאשם כפי שזוהה בשיחות אחרות, בהן הוא הזדהה ו/או זוהה על ידי הצד האחר לשיחה באופן ברור, וכן הישווה לקלטת החקירה (ת/41, ת/42, ת/90)

לטענת העד, נוכח מקצועיותו ונסיונו, ולאחר שהאזין למאות או אלפי שיחות שביצע הנאשם (עמ' 59 ש' 29-25), לדעתו קולו של מי שמשוחח בשיחת הכופר הינו זהה לקולו של הנאשם.

כבר עתה אומר כי איני מקבל את עדותו של עד זה כמחזקת את ראיות התביעה.

ראשית, המדובר בעד הטוען להיות עד מומחה. ככזה, היה מקום להגיש את עדותו באמצעות חוות דעת ערוכה כדין המפרטת בין היתר את השכלתו, נסיונו המקצועי, ופירסומו. אין המדובר בדרישה טכנית גרידא. הבאת הנתונים הללו בפני ההגנה מאפשרת לנאשם להתגונן כיאות מפני העדות בין היתר תוך דרישה וחקירה על אותו נסיון מקצועי אשר העד מסתמך עליו כבסיס למסקנתו.

יש לזכור כי זיהוי קול (על דרך של זיהוי שמיעתי) אינו טביעת אצבע או דגימת DNA אשר נתוני הבסיס המדעיים לגביה הינם מוחלטים וברורים. בענייננו, המדובר בטביעת קול המבוססת על התרשמות שמיעתית בלבד, וככזו – ולכאורה, ובהיעדר כל תימוכין בכלים מדעיים ברורים (כגון ספקטוגרף – ועל כך עוד בהמשך) עדותו של עד זה אינה טובה יותר מעדותו של כל אדם אחר.

הרוצה ליתן משקל ראיתי כלשהו למסקנותיו של עד זה חייב להביא בפני בית המשפט וההגנה הסברים ברורים מדוע אוזנו של עד זה טובה יותר מאוזנו של כל אחד אחר, ומדוע ניתן לבסס עליה הרשעה. על העד לפרט פירוט מלא בחוות דעת כתובה, אשר מוגשת כדין ומראש, וכחלק מחומר חקירה, את השכלתו המקצועית ונסיונו המקצועי, וכן לבסס את מסקנותיו בממצאים ברורים ומגובים היטב (כגון: אם האזין למאות שיחות של הנאשם - יש להביא את פירוט אותן שיחות ולפרט כיצד הגיע למסקנה שהנאשם היה צד להן. אם נעשו בדיקות ספקטוגרף – האם מסקנתו מתיישבת עם ממצאים אלה. סבורני כי גם יש מקום לשקול שמומחה כזה לא ייחשף לממצאי הספקטוגרף, ואלה ייערכו בצורה עצמאית ונפרדת, וזאת על מנת למנוע חשש להשפעת הממצאים על מסקנותיו. כמו כן, על המומחה להעיד האם יש לנאשם מילים מיוחדות או סגנון התבטאות ייחודי אשר הדובר חוזר עליהן, או האם הוא מדבר בניב מסויים, האם יש לו קול ייחודי וכיו"ב ניואנסים אשר מחזקים את מסקנתו).

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

בהיעדר חוות דעת ערוכה כדין ומגובה בראיות בנות קיימא – הרי שעדותו של מר חדיד, בכל הכבוד הראוי, הינה סתמית וחסרת כל משמעות, וכמובן שאין לייחס לה משקל כלשהו.

הקשבתי קשב רב לנאשם במהלך מתן עדותו הארוכה בפני וכן הקשבתי לדיסקים נשוא שיחות הכופר. לא אוכל לאמר כי אני מוצא זהות או אי זהות בין השניים, ובוודאי שלא ניתן לשלול את הטענה – על בסיס "עדות השמיעה" בלבד – כי הדובר בשיחות הכופר אינו הנאשם.

דברים אלה מתחזקים עוד יותר נוכח חוות הדעת נ/1 של גב' שרונה כהן. זו חוות דעת שהוכנה על ידי המז"פ אך הובאה כראיה דווקא על ידי ההגנה. בפתח חוות דעתה מפרטת גב' כהן פירוט מלא של נסיונה האקדמי והמקצועי בתחום הפונטיקה, ומוסרת חוות דעתה על השוואה שערכה באמצעות ספקטוגרף (מכשיר תדריס המחווה את גרף האמפליטודה של הצליל – ר' עדות ע.ה.1, מר דניאל הרפז, עמ' 74 ש' 8) בין שיחות שברור שהנאשם הינו צד להן, לבין 3 שיחות כופר.

גב' כהן קבעה בחוות דעתה כי אמנם קיימים סימני דמיון בין הקולות וייתכן שהנאשם ביצע ביצע את השיחות המיוחסות לו, ואולם היא אינה מסוגלת להגיע לחוות דעת בדרגה חד משמעית.

גב' כהן מוסיפה כי הקושי נובע מאיכות הקלטה גרועה של תקליטור המחלוקת (דהיינו, זו של שיחות הכופר), אבל גם מכך שדוגמאות הקול של הנאשם באיכות ירודה יחסית, כשהנאשם הוקלט רק בחלק קטן מהמשפטים בתוך השיחות.

גב' כהן מוסרת בחוות דעתה כי אם חפצים להגיע לממצא ברור יותר יש להקליט את דוגמת הקול של הנאשם שוב, במשפטים נוספים, גם בערבית וגם בעברית, לפי הכללים.

דא עקא, המאשימה כלל לא טרחה לערוך בדיקה נוספת כזו, וכלל לא ברור לי מדוע.

אין ספק כי זהו מחדל חקירתי משמעותי, שכן אילו היתה נעשית פעולת חקירה נוספת מסוג זה, ותוצאותיה היו מובאים בפני גב' כהן – ייתכן שניתן היה להגיע לממצא ברור – לכאן או לכאן.

ויש לזכור: בניגוד למר חדיד, גב' כהן אינה מסתמכת באופן ייחודי על אוזניה, אלא גם משתמשת במכשיר מדעי מוכח עם תוצאות מדידות – הספקטוגרף (ר' ברנט ושגב, "השיטה הספקטוגרפית לזיהוי דובר על פי קולו", פלילים ד' (תשנ"ד), 121).

על כן, כאשר גב' כהן מגיעה לממצא הסותר את ממצאיו של מר חדיד (ובוודאי שאינו תומך בהן), היה על המאשימה ליישב את הסתירה באמצעות מילוי בקשתה של גב' כהן.

אדגיש, כי תשובתו של מר חדיד בחקירה הנגדית על פיה לדעתו מסקנותיו עדיפים על פני חוות דעתה של הגב' כהן משום שהיא האזינה למספר מועט של שיחות והוא למאות ואולי אלפי שיחות – אינה

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

מקובלת עלי (עמ' 65 ש' 18-31). עם כל הכבוד, הגב' כהן הינה מומחית פונטיקה בעלת רקע מדעי ומקצועי מוכח, מפורט ורב שנים, ובניגוד למר חדיד היא משתמשת באמצעים מדעיים מדידים.

אילו היו קיימות בפני בית המשפט רק שתי ראיות אלה, היה בית המשפט חייב לזכות את הנאשם, על אף חוות דעתו של מר חדיד. לכן, חובתה הברורה של המאשימה היתה, עת היא נתקלת בסיטואציה כזו, להימנע מלהסתמך על עדותו של מר חדיד או לחלופין לפעול בהתאם להצעתה של גב' כהן, להשלים החקירה וללכת בעקבות הראיות, תהיינה אשר תהיינה, ולהתמודד איתן.

אדגיש כי אינני מטיל ספק במקצועיותו או ביושרתו של מר חדיד. אכן, בתי המשפט קבעו מזה זמן כי זיהוי של אדם באמצעותו קולו הינה ראיה קבילה, ואף כזו שניתן להשתית עליה הרשעה (ע"פ 2135/94 אלפי נ' מ"י). ייתכן בהחלט שבמקרים אחרים ניתן לקבוע ממצאי עובדה בהתבסס על חוות דעתו ור' למשל הכרעת דינו של חברי, כב' השופט יקואל, בת.פ. (ראשל"צ) 3226/09 מ"י נ' האזר טיבי, אשר חלק גדול ממנה מבוסס על חוות דעתו של מר חדיד.

ואולם, במה דברים אמורים? כאשר מסקנתו של העד המומחה אינה נסתרת בראיות נגדיות, או בחקירה הנגדית (והשווה: ת.פ. (י"ם) 1831/06 מ"י נ' נועם פרידמן, ע"פ (י"ם) 4856/09 מ"י נ' נועם פדרמן). כאן, הסתירה הינה אינהרנטית ועולה מתוך ראיות המאשימה עצמה, וכיצד ניתן להתעלם מכך?

מעבר לכך, סבורני כעניין של שיטת עבודה נכונה וראויה, נכון הוא שבעתיד עדותו של מר חדיד ודומיו יובאו על דרך של הגשתן כחוות דעת מומחה, תוך התייחסות ברורה להשכלה אקדמאית, נסיון רלוונטי, שיטת עבודה, נימוקים מפורטים לממצאים, והפניה לניירות עבודה. ללא כל אלה לא ניתן לבחון ברצינות את מסקנותיו ובוודאי שלא ניתן להשתית עליהן ממצאי עובדה. סבורני גם כי כך הגון יותר והוגן יותר כלפי הנאשם אשר יכול להתכונן לחקירה הנגדית כראוי.

ההגנה מצידה הביאה את חוות דעתו של ע.ה. 1, מר דניאל הרפז (נ/2).

מר הרפז העיד (עמ' 72 ואילך) כי ביצע בדיקת זיהוי קול באמצעות תוכנת מחשב ייחודית והשווה את קולו של הנאשם לקול שבשיחות הכופר. על פי חוות דעתו, הקול הדובר בשיחות הכופר אינו קולו של הנאשם.

ברור לחלוטין כי חוות דעת זו דורשת התייחסות מיוחדת, שהרי קבלת ממצאיה כאמינים מחייבת את זיכויו של הנאשם.

בהתאם להסבריו של מר הרפז המדובר בממצאים על בסיס בדיקת קול באמצעות תוכנת מחשב הקרויה **מנוע זיהוי דובר**. על פי הסבריו של מר הרפז, לכל אדם יש כ – 63,000 מאפייני קול ולכל

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

אדם יש חתימה קולית ייחודית בהתאם לוריאנטים אלה (Voice Biometric Print – זיהוי באמצעות חתימת קול).

התוכנה מסוגלת לזהות קולו של אדם בכל מצב שהוא: דהיינו, היא מסוגלת להשוות בין קולות גם כאשר הקול הנבדק (דהיינו – זה השנוי במחלוקת) מדבר שפה א' ו"קול הבסיס" (דהיינו הקול המוכר והידוע של הנבדק) מדבר שפה ב'. רעשי רקע אינם מפריעים לתוכנה – היא מסוגלת להתעלם מהם ולתת תוצאות גם באיכויות שמע גרועות. היא יכולה לתת תשובה מדויקת גם כאשר המשפטים המושווים הם חלקי משפטים ואפילו חלקי משפטים שאינם מחוברים ביניהם (דהיינו – לקחת חלק משפט בטקסט מסוים, ועוד חלק משפט בסוף הטקסט). היא רגישה לשינויים שעושה האדם במכוון בקולו כגון כאשר הוא שם יד על הפה או משנה את הקול שלו.

לטענת מר הרפז, התוכנה מדויקת יותר מהספקטוגרף, ורוב המשטרות בעולם עובדות עם תוכנה כזו, ואף שירותי הביטחון בישראל. תורת ה-voice biometric מקובלת בפעילויות מסחריות רבות כגון בנקאות טלפונית, ועוד.

כבר עתה אומר כי אף שעדותו של מר הרפז הינה מרשימה ביותר, הרי שאיני יכול לקבלה כראיה מזכה או כראיה בכלל.

לא הובא בפני כל פסק דין ישראלי או במדינה אחרת בו נידונה תורת ה-voice biometric כראיה פוזיטיבית מכרעת לכאן או לכאן, ותקפותה טרם הוכרעה. יחד עם זאת, כמובן שאין הדבר צריך להרתיע. המדובר בחידוש טכנולוגי אותו מציעה המאה ה-21 וראוי הוא שבית המשפט יבדוק אותה, ויחווה דעתו עליה. אם יימצא כי ניתן להסתמך עליה הרי שבית המשפט לא יירתע מכך, שכן בית המשפט אינו ואין הוא צריך להיות טכנופוב, אלא קשוב ופתוח לשינויים מדעיים וטכנולוגיים.

ואולם, על מנת שחידוש טכנולוגי יהווה ראיה קבילה ובת סמך, הרי שהוא צריך להיבדק על ידי בית המשפט בכלים הראייתיים אשר נקבעו לעניין הכרה בחידושים מדעיים. כללים אלה נקבעו בפסיקת בית המשפט העליון בעניין ע"פ 9724/02 מוראד אבו חאמד נ' מ"י בכל הנוגע להכרה בראיית ה-DNA. כאן נאמר כי:

"ראיית הדנ"א היא ראיה נסיבתית - להבדילה מראיה ישירה - ונמנית היא עם משפחת הראיות ה"מדעיות" המוצגות לפני בית-המשפט בעדות מומחים. כך הן, למשל, ראיות באשר לטביעת אצבעות, טביעות נשיכה, מימצאי בליסטיקה ועוד. ראיה "מדעית" חייבת לעבור "מיבחני-אש" מסויימים עד שבת-המשפט יכירו בה כראיה "מדעית" מקובלת, ועל דרך הכלל המדובר הוא במיבחן בן

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

שלבים אחדים: על בית-המשפט להשתכנע כי התיאוריה המדעית או הנחות היסוד שעל-פיהן נערכות הבדיקות מבוססות ומקובלות בעולם המדעי שלעניין; עד מומחה יעיד כי הליכי הבדיקה שנערכה מקובלים על המקצוע המדעי שלעניין; עד מומחה יעיד כי ערך את הבדיקה וכי הבדיקה בוצעה כראוי; תובהר האפשרות שנעשתה טעות בבדיקה ובתוצאותיה. ראו והשוו: Wigmore, Evidence (vol. 2, 1979) § 414, 487. ראו עוד: יעקב קדמי, על הראיות (חלק שני, תשנ"ט-1999) 988-990. נוסף ונעיר, כי במקום שהמדובר הוא בשיטה מדעית חדשה שטרם קיבלה את חותמה של הקהילה המדעית, עשויה ראייה להתקבל כראייה ראויה והחידוש יאצול אך על מישקלה של הראייה..... שומה עליו על בית-המשפט לבחון יסודות מספר ולהשיב על שאלות אחדות עד שיתיר לראייה מדעית להיותה ראייה קבילה וראויה בהליכי משפט. האם מקובלת התיאוריה בקרב הקהילה המדעית שלעניין, ועד כמה מקובלת היא? מהו שיעור הטעויות הידוע או הפוטנציאלי? האם הבדיקה שנערכה במקרה הספציפי היתה בדיקה אמينة וראויה? שלא כבעבר, אין נדרש כיום כי התיאוריה תהא מקובלת על הקהילה המדעית כולה, ואולם חילוקי דעות ישפיעו על מישקלה של הראייה. **דבר אחרון, והוא מן העיקרים: תקפות התיאוריה המדעית שלעניין תולה עצמה - לעולם - באפשרות הפרכתה על-ידי ראיות אמפיריות סותרות ובהיותה נתונה לביקורתם של מומחים (והרי זה נייר הלקמוס של כל תיאוריה מדעית).**"

בכל הכבוד, חוות דעתו ועדותו של מר הרפז אינם עומדים ב"מבחני אש" אלה. כפי שמר הרפז העיד על עצמו, הוא רק המשתמש בתוכנה. הוא לא מי שהגה, פיתח ויצר אותה. הוא גם אינו מדען אשר יכול להעיד על אמינות תורת ה-voice biometric.

כל עדותו של מר הרפז הינה עדות של המשתמש בלבד, על כך שהוא השתמש בתוכנה על פי הוראות היצרן, וזו הפיקה תוצאות. זאת ותו לא. ככזו, היא למעשה עדות מפי השמועה.

למעשה, עדותו של מר הרפז דומה לעדותו של נהג רכב, אשר מעיד על שאלה באיזה מהירות נוסע הרכב. העובדה שנהג הרכב רואה על צג המהירות מהירות של 90 קמ"ש אינה אומרת כי אכן הרכב נוסע במהירות כזו. היחידי שיכול להעיד על הזהות בין המהירות המופיעה על הצג לבין המהירות בעולם המציאות - הוא מדען ו/או מי שפיתח את מחשב הרכב.

ואולם, בניגוד למכונית, אשר נסיון החיים מלמד כבר על כך שניתן לסמוך - לפחות לכאורה - על הזהות בין בין הנתונים בצג לבין מהירותו האמיתית של הרכב, הרי שאין הדבר כן בכל הנוגע

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

לתוכנת זיהוי קול. המדובר בחידוש מדעי מוחלט, ללא כל נסיון משפטי קודם, בוודאי בשיטתנו המשפטית] וכנראה גם בשיטות משפט אחרות.

כך, מר הרפז העיד כי הוא מקבל עדכונים לתוכנה באמצעות האינטרנט מהיצרן, ואין הוא מפתח את העדכונים בעצמו.

לפיכך, לא הובאה כל ראיה מדעית מוכחת מאת מדען ו/או יצרן התוכנה באשר ל:

1. וודאות ואמינות תורת ה – voice biometric ;

2. יישום התורה באופן אמין על ידי התוכנה הנידונה.

נתונים אלה צריכים היו להיות מבוססים על חוות דעת מאת מדען ו/או יצרן התוכנה בהתאם לכל הפרמטרים שנקבעו בהלכת אבו חאמד. בין היתר צריכה לבוא בפני בית המשפט עדות לגבי השאלה האם העולם המדעי מכיר בכך שלכל אדם יש חתימת קול ייחודית משלו, הניתנת להשוואה ולמדידה באמצעות אינדיקטורים מוכחים ומוחלטים, מהו אחוז זהות האינדיקטורים אשר ממנו נובעת תוצאה מוחלטת (לחיוב או לשלילה), האם יש אינדיקטורים בעלי השפעת יתר לכאן או לכאן, מהם סיכויי הטעות בזיהוי והסיכונים בשיטה, והאם ניתן להנדס באמצעות תוכנה כזו או אחרת את התוצאות – למשל, על ידי ויסות רגישות המדידה. כמו כן צריכה חוות הדעת לתת מענה לשאלה האם התוכנה הנבחנת עונה על הדרישות המדעיות.

כל אלה ועוד – לא באו בפני.

יחד עם זאת, אני מבהיר בזאת כי פסיקה זו אינה מהווה קביעה ערכית כלשהי לגבי תורת ה - voice biometric, או לגבי התוכנה בה משתמש העד. פסיקתי מוגבלת אך ורק לכך שבמשפט זה התורה לא הוכחה כדבעי וברמה המספקת מבחינה משפטית, וכן כי לא הוכח שהתוכנה מיישמת את התורה בוודאות כלשהי. אין בכך כדי למנוע את הוכחת פרמטרים אלו בעתיד.

בהערת אגב אוסיף כי נראה לי עוד, שראוי שרשויות החקירה יתנו את דעתם לשיטה זו שכן ייתכן ויש בה ממש.

כך, מצאנו במדינות אחרות התייחסויות חקיקתיות לתורה זו. למשל בפרק 18 ל – U.S. CODE הוגדרה עבירת המירמה, בין היתר, כשימוש באמצעי זיהוי של אחר בכניסה לדאטה, ובין היתר שימוש באמצעי זיהוי שהינו –

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

"**unique biometric data**, such as fingerprint, **voice print**, retina or iris image, or other unique physical representation;"

(סעיף (B)(7)(d) 1028 לפרק 18 של ה - U.S. CODE).

הנה כי כן, קיים שימוש בתורה, חקיקה מתקדמת נתנה עליו את דעתה, ואם קיים שימוש בתורה הרי ודאי שיש בה, לפחות לכאורה, ממש.

עוד יצוין כי מעיון מהיר באינטרנט נמצאה ספרות ענפה העוסקת ב – voice biometric ובוודאותה.

על כן, סבורני כי רשויות החקירה אינן יכולות להתעלם עוד משיטה זו כאמצעי חקירה מקובל בעולם הדיגיטלי המתקדם. ייתכן בהחלט שבמקרה מתאים, כאשר יובאו בפני בית המשפט הראיות המתאימות באופן הנכון עשוי בית המשפט להכיר בה ולבסס עליה ממצאי עובדה, אף תוך העדפתם על אמצעי הזיהוי השמיעתיים המקובלים כיום כגון ספקטוגרף ומומחים למיניהם.

לסיים פרק זה.

לא ניתן לבסס ממצאי עובדה כלשהם בפרשה זו על בסיס ראיות התביעה, באשר לזיהוי קולו של הנאשם. כך, גם לא ניתן לבסס ממצאי עובדה כלשהם באשר לזיהוי קולו של הנאשם בהתאם לראיות ההגנה.

ואולם – נשאלת השאלה האם אין בראיות ההגנה כדי ליצור ספק סביר?

התשובה לכך הינה בדברים שנאמרו בענין **אבו חאמד**: כל תיאוריה מדעית, גם אם הוכחה – ניתנת להפרכה בראיות אמפיריות.

כאן, לא רק שהתיאוריה לא הוכחה כראוי, אלא שראיות אמפיריות לכך שנאשם ביצע את שיחות הכופר, המפריכות את הגנת הנאשם מצויות במחקרי התקשורת.

על כך - בפרק הבא.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

קשירת הנאשם לשיחות הכופר באמצעות מחקרי תקשורת

כללי

ייחוס שיחות הכופר לנאשם יילמד מתוך ניתוח מחקרי התקשורת של מספרי הטלפון מהם התקבלו שיחות הכופר, בשילוב עם מחקרי התקשורת של הטלפוניה של הנאשם ולכך יתווספו שקרי הנאשם. זוהי למעשה הכרעה על בסיס ראיות נסיבתיות אשר עליה נאמר בע"פ 9439/06 איפרגן נ' מ"י :

"ראיות נסיבתיות הינן ראיות אשר הממצא המתבקש מהן אינו עולה מהן ישירות. כדי לגשר בין הראיות הנסיבתיות לבין הממצא העובדתי שמבוקש להוכיחו על פיהן נדרשת חוליה מקשרת, שהינה תהליך לוגי של הסקת מסקנות (ראו, ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 227 (2002) (להלן - פרשת מקדאד); ע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(6) 577, 586-587 (להלן - פרשת בן שלוש)). תהליך הסקת המסקנות עשוי להתבסס על מודל מתימטי או על מודל אינדוקטיבי המבוסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר (ע"פ 3974/92 אזולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 565, 570-569; ע"פ 6359/99 מדינת ישראל נ' קורמן, פ"ד נד(4) 653, 662-663). בגדרו של תהליך זה בוחן בית המשפט אילו תרחישים עובדתיים עולים מחומר הראיות או מתיישבים עימו באופן סביר. היה ובסיסו של התהליך נותר בית המשפט עם תרחיש המצביע על כך שהנאשם ביצע את המעשה כמסקנה ההגיונית היחידה העולה מחומר הראיות, סלולה הדרך להרשעה על סמך הראיות הנסיבתיות (ראו, ע"פ 543/79 נגר נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(1) 113, 140-141 (1980); פרשת מקדאד, עמ' 227; ע"פ 4656/03 מירופולסקי נ' מדינת ישראל פסקה 7; ע"פ 11541/05 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 19). בשלב בחינת התרחישים האפשריים ושיליתם על בית המשפט לבדוק, גם מיוזמתו הוא, האם ניתן להצביע על תרחיש מזכה המתיישב באופן סביר עם חומר הראיות (פרשת מקדאד, עמ' 228; ע"פ 1250/07 אבו סולב נ' מדינת ישראל). מובן, כי הימצאו של תרחיש כזה מחייב זיכוי של הנאשם, שכן אז אין לומר כי המסקנה המרשיעה הינה המסקנה ההגיונית היחידה. עם זאת, אין די באפשרות תיאורטית ונעדרת כל אחיזה בראיות. נדרש כי התרחיש המזכה יהיה הגיוני וריאלי (פרשת מקדאד, עמ' 228). בשולי הדברים יוער, כי ישנם הסוברים שהרשעה על פי ראיות נסיבתיות טומנת בחובה יתרון מסוים על פני הרשעה על

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

פי ראיות ישירות, שכן נסמכת היא על עובדות מוצקות ונעדרת היא את ההסתמכות על קביעות מהימנות של עדים, אשר מטבען אינן מדויקות (ראו, פרשת קורמן, עמ' 663, בין אותיות השוליים ד-ה; פרשת נגר, עמ' 137). מנגד, נשמעה הטענה כי הוכחת הראיות הנסיבתיות עצמן כרוכה לעיתים בהסתמכות על עדויות, וכדברי הנשיא שמגר: "נסיבות כשלעצמן אמנם אינן אומרות דבר שקר, אולם אלו המעידים עליהן עושים זאת לא אחת" (פרשת נגר, עמ' 138). כמו כן, להרשעה על פי ראיות נסיבתיות מתווסף החשש שמא נפלה טעות בהליך הסקת המסקנות (פרשת נגר, שם; פרשת בן שלוש, עמ' 586).

וכן ר' ע"פ 7374/07 רן שמאי נ' מ"י שם נאמרו הדברים הבאים:

"צודק המערער בטענתו כי אין עדות ישירה לאירוע הירי וגם המשיבה אינה חולקת על כך שאיש מעדי התביעה לא ראה את המערער עצמו יורה מן הרכב. כוחה של הכרעה המבוססת על ראיות נסיבתיות נעוץ בסינרגיה הנוצרת הודות למסכת הכוללת, כך שעוצמתו של השלם גדולה מסכום עוצמתם הבדילה של כל אחד מן החלקים כשהם ניצבים בגפם ובנפרד זה מזה."

"מספרי ברזל" ו"מספרי סים"

בטרם אכנס לניתוח העובדתי המפורט, אנתח בקווים כלליים את משמעותם של מונחים אלה. בהתאם לעדותה של עת. 6, גב' ניקול קראו, מנהלת תחום צווים וסיוע לרשויות החוק באגף הביטחון של חברת "פרטנר" (עמ' 52-56) לכל מכשיר טלפון סלולרי יש מספר IMEI שהינו המספר הסריאלי של המכשיר עצמו. המספר הזה צרוב במח של המכשיר ויש על המכשיר גם מדבקה של החברה בה מצויין המספר.

כל מספר כזה, הקרוי גם "מספר ברזל" (שכן זהו המספר המוטבע "על הברזל" - גוף מכשיר הטלפון הסלולרי), מורכב מ- 15 ספרות. ואולם לסיפורה האחרונה, המופיע בדו"חות התקשורת, אין כל משמעות לצורך זיהוי, ומה שקובע זה 14 הספרות הקודמות לה.

לכל מכשיר טלפון סלולרי מוצמד גם כרטיס חכם קטן (SIM) - "כרטיס סים" - אשר הינו מחשב קטן עם חומרה ותוכנה. כרטיס הסיים הינו האישיות החיה שמתקשרת עם המתגים והאתרים של חברת הסלולר, והוא מקושר למספר טלפון בעולם המציאות.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

בלעדי כרטיס הסיס המכשיר הסלולרי אינו יכול לעבוד. המכשיר הסלולרי מתחיל לעבוד, רק כאשר כרטיס הסיס מצוי בתוכו וחברת הסלולר מבצעת אקטיבציה שלו.

כאמור, כל כרטיס סיס מקושר למספר שהינו למעשה מספר הטלפון הסלולרי שאליו וממנו מתקשרים (לשם הדוגמא: 054-9999999).

כך למשל, בעת גניבת מכשיר, חברת הסלולר משביתה את כרטיס הסיס והופכת אותו לחסר ערך, וכך גם לא ניתן לבצע שיחות מתוכו. הגנב חייב להחליף את כרטיס הסיס שבתוך ה"ברזל" לכרטיס סיס אחר, ורק כך להוציא שיחות מתוך המכשיר, באמצעות מספר טלפון אחר.

באותה נשימה, כאשר כרטיס סיס מועבר ממכשיר אחד למכשיר אחר, השיחות מזוהות על אותו מספר טלפון אשר עליו נעשתה אקטיביזציה של חברת הסלולר (לשם הדוגמא: אם היה לך מכשיר א' עם כרטיס סיס 054-9999999, ועברת למכשיר ב' שבו שמת את כרטיס הסיס הנ"ל, חברת הסלולר תזהה את השיחות של סיס 054-9999999).

יחד עם זאת, הואיל ומספר הברזל מוטבע ב"מח" מכשיר הטלפון, חברת הסלולר יכולה לזהות ולהתחקות אחר השיחות שבוצעו מהמכשיר, ולפרט באמצעות איזה כרטיס סיס הן בוצעו.

לשאלת הסניגור כיצד מתיישב הסברה של העדה עם העובדה שלרבים מאיתנו קיים טלפון נייד וכן טלפון ברכב אשר יושבים על אותו מספר טלפון, מבלי שהתבצעה ביניהם העברת כרטיס סיס הסבירה העדה כי למעשה, שני המכשירים יושבים על שני כרטיסי סיס שונים, אבל המספרים מקושרים ביניהם, כך שהם שקופים ללקוח (דהיינו – מבחינת הלקוח זה אותו מספר).

יחד עם זאת חברת הסלולר יודעת היטב לאמר מאיזה מבין שני המכשירים נעשתה שיחה מסויימת, שכן כאמור מצויים בהם שני כרטיסי סיס שונים.

עוד יצויין כי חברת הסלולר יודעת להפיק דו"חות מדוייקים של שיחות יוצאות ונכנסות, בהתאם לחתכים של "מספרי ברזל" בנפרד ו"מספר סיס" בנפרד. דהיינו, לאיזה יעדים יצאו שיחות ממספר ברזל מסויים ואיזה יעדים יצאו שיחות ממספר סיס מסויים, תוך הצלבה ביניהם, בהתאם לטווחי תאריכים, וכך גם לגבי שיחות נכנסות.

כך, עיון בת/69 מגלה טבלה המתייחסת לשיחות יוצאות בטווחי תאריכים מסויימים, ומסודרת בהתאם לטורים של מספר ברזל, יעד השיחה, זמן השיחה ומספר כרטיס הסיס אשר ממנו יצאה השיחה (MSISDN).

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

ניתוח מחקרי התקשורת - כללי

בחיפוש שנעשה בביתו של הנאשם בעת מעצרו נמצאו שני מכשירי טלפון עם מספרי ברזל (ארבע ספרות אחרונות) 1030 ו- 5330.

כמו כן בתוך 1030 נמצא כרטיס סים של מספר הטלפון הסלולרי 054-6891870 וכן נמצא כרטיס סים של מספר הטלפון הסלולרי 054-2824306, אשר לא היה בתוך ברזל כלשהו.

ניתוח מחקרי התקשורת ת/69 ות/70 באשר לשיחות הכופר מגלה כדלקמן:

אישום מספר	שם מקבל שיחת הכופר ומספר הטלפון	תאריך ושעת גניבת הרכב	תאריך שיחת הכופר	שעת שיחת הכופר	מספר הברזל ממנו יצאה שיחת הכופר ³	מספר הסים ממנו יצאה שיחת הכופר
1	מייקל סולומון 052-2552238	19.8.09 01:30-06:30	19.8.09	08:52	1030	054-9902387
2	אלון גנון 052-6703703	16.7.09 18:00	17.7.09	13:05 19:03	3870 3870	054-9902387 054-9902387
3	יותם סטולר ⁴ 03-9297555	12-13.8.09 23:00-06:00	13.8.09	11:16 12:33 12:49 15:01 15:40	1030 1030 1030 1030 1030	054-9902387 054-9902387 054-9902387 054-9902387 054-9902387 054-9902387

³ 4 ספרות אחרונות בלבד

⁴ קצין הביטחון של חברת השכרת הרכב "שלמה"

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

054-9902387	6180	18: 08	10.8.09	9-10.8.09	יניב אביסדריס 18: 30- 05: 00 050-7350681	4
054-9902387	1030	11: 21	8.9.09	8.9.09	מוקד חברת אלבר 00: 30- 06: 00 *5077	5
054-9902387	1030	11: 24				
054-9902387	1030	11: 28				
054-9902387	1030	14: 21				
054-9902387	1030	17: 43				
054-9902387	1030	17: 50				
054-9902387	5330	12: 41	10.9.09	10.9.09	עמרי גלבוש 07: 07 03-9297555	6
054-9902387	3870	17: 03	8.7.09	7.7.09	ליאוניד מיטלמן 02-6766904	7
054-9902387	3870	22: 39				
054-9902387	3870	22: 41				
054-2824306	5330	10: 04	23.9.09	23.9.09	יותם סטולר 02: 00- 06: 00 03-9297555	8
054-9945857	3870	21: 46	16.5.09	17.9.08	גדי מוסרי 057-7787987	9
054-9945857	3870	18: 47	1.7.09	30.6.09-	עומרי דנן 1.7.09 057-6622016	10
054-9945857	3870	21: 53		23: 00-		
054-9945857	3870	21: 01: 38				

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

054-9945857	3870	21:01:53		06:00		
054-9945857	3870	20:22	3.7.09	1-2.7.09	אסף ישראל	11
054-9945857	3870	21:31			02-5701093	
054-9242017	3870	13:14	28.5.09	27-28.5.09	דורון מור	12
054-9945857	3870	12:47	30.5.09	19:00-07:00	054-4302420	
054-9242017	3870	19:08	28.5.09	28.5.09	ניסים חפוטה	13
054-9242017	3870	19:10		04:00-06:00	02-5330531	
054-2824306	5330	09:15	18.9.09	17.9.09	יותם סטולר	14
054-2824306	5330	09:21			*6880	
054-2824306	5330	12:01			03-9297555	
054-2824306	5330	12:58				

מסקנות גולמיות ממחקרי התקשורת

הנה כי כן, ניתוח מחקרי התקשורת מגלה כי שיחות כופר מסויימות יצאו ממספרי ברזל שלא נתפסו ברשות הנאשם (3870, 6180) ומספרי סים שלא נתפסו ברשותו (054-9902387, 054-9242017, 054-9945857).

עוד מגלה ניתוח מחקרי התקשורת כי קיימות 3 קבוצות של שיחות כופר:

אישומים 8, 14	א. שיחות שיצאו ממספרי ברזל + מספרי סים שנתפסו ברשות הנאשם
אישומים 1, 3, 5, 6	ב. שיחות שיצאו ממספרי ברזל שנתפסו ברשות הנאשם, אך לא ממספרי סים שנתפסו ברשותו
אישומים 2, 4, 7, 8-13	ג. שיחות שיצאו ממספרי ברזל + מספרי סים ששניהם לא נתפסו ברשות הנאשם

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

ניתוח זה של הנתונים מעורר שלוש שאלות:

1. כיצד קושרת המאשימה בין שיחות שבוצעו ממספרי סים ו/או מספרי ברזל שלא נתפסו ברשות הנאשם לבין שיחות הכופר שבוצעו (קבוצות ב' – ג')?
 2. מהו ההסבר שנותן הנאשם לכך ששיחות הכופר נשוא קבוצה א' יצאו ממספר ברזל ומספר סים שלו?
 3. כיצד מפריך הנאשם את ראיות המאשימה הקושרות אותו לשיחות בכללותן?
- תשובת המאשימה לשאלות אלה מבוססת למעשה, ובין היתר, על הביטוי החז"לי העתיק "אמור לי מי חבריך ואומר לך מי אתה".**

לטענת המאשימה קשירת הנאשם למספרי הברזל ו/או הסים העלומים נעשית אף היא באמצעות מחקרי התקשורת. לדרך ההילוך של המאשימה שני מהלכים המשלימים זה את זה: ציר הזמן וציר החברים.

בציר הזמן, ניתוח השיחות שנעשו ממספרי הברזל ו/או הסים העלומים מגלה **"מוטיב כליאה"**. דהיינו, במבט על ציר הזמן מסתבר כי שיחות הכופר כלואות בין שיחות קודמות להן ומאוחרות להן, אשר נעשו באמצעות מספרי סים אשר אין חולק שהיו בחזקת הנאשם, ובעיקר סים 054-6891870.

בציר החברים, מסתבר כי השיחות מסים 054-6891870 ואילו היו לאנשים שהינם חברים של הנאשם או מכרים שלו, הרבה לפני המועדים שהנאשם טוען כי רכש את 1030 ו – 5330, ולפחות מחודש יוני 2009.

על כן, לטענת המאשימה, אם סים 054-6891870 היה ברשות הנאשם כבר מחודש אוקטובר 2008 (כפי שהנאשם טוען), ואם שיחות הכופר כלואות בין שיחות שנערכו מסים זה, הרי שהמסקנה ההגיונית היחידה הינה כי גם כל שיחות הכופר (לרבות כאלה שבוצעו באמצעות כרטיסי סים ו/או ברזלים שלא נתפסו ברשות הנאשם) נערכו על ידי הנאשם, אשר פשוט מחליף כרטיסי סים בעת ביצוע שיחות הכופר.

ועתה, מן הכלל אל הפרט.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

קשירת הנאשם למספרי הברזל והסימים העלומים באמצעות ניתוח שיחות במישור הזמן.

קבוצה א' – אישומים 8, 14 (ברזל 5330 סים 054-2824306)

שיחות כופר אלה בוצעו ב – 23.9.09 וב – 18.9.09, בהתאמה.

גירסת הנאשם כאמור הינה כי רכש את הבעלות בברזל הנ"ל ביום 2.10.09 לכל המוקדם, והחליף את כרטיסי הסיים שהיה בברזל הנ"ל לכרטיס ג'אוואל.

דא עקא, עיון במחקרי התקשורת מגלה כי כבר ב – 8.9.09 בוצעו מברזל זה שיחות טלפון באמצעות סים 054-6891870 ולאחר מכן באמצעות סים 054-9902387 (אשר יוכח להלן כי אין להאמין לנאשם כי לא היה בחזקתו).

זאת ועוד: ב – 18.9.09 (מועד שיחות הכופר נשוא אישום 14) יוצאות מברזל זה שיחות טלפון מסיים 054-2824306 (אשר נתפס בחזקת הנאשם וביניהן 5 שיחות הכופר נשוא אישום 14, ולאחר מכן ב – 23.9.09 שיחת הכופר נשוא אישום 8. השיחות הבאות הן ב – 29.9.09 באמצעות סים 054-6891870.

עוד יודגש כי חלק משיחות אלה הינן לאל סחל ולמנאל שכפי שיובהר להלן – הינם חבריו של הנאשם.

הנה כי כן, שיחות הכופר "כלואות" בין שיחות שמבוצעות מברזל זה באמצעות סימים שאין חולק שנתפסו ברשות הנאשם ואשר במועד הרלוונטי היו בחזקתו. חלק מהשיחות הינן לחבריו של הנאשם.

קבוצה ב'

אישומים 1, 3, 5, (ברזל 1030 סים 054-9902387)

שיחות הכופר נשוא אישומים אלה נעשו בימים 19.8.09, 13.8.09 ו – 8.9.09 בהתאמה.

עיון במחקרי התקשורת המתייחס לברזל 1030 מראה שהחל מיום 28.8.09 יצאו מברזל זה באמצעות סים 054-6891870 שיחות רבות לחבריו של הנאשם, וביניהם מנאל ואל סחל. כמו כן החל מיום 28.8.09 נכנסו למספר ברזל שיחות טלפון לסיים מספר 054-6891870.

כאמור לעיל, הנאשם כופר שהמספר 054-9902387 היה ברשותו. ואולם, הניתוח בציר הזמן מגלה שבתקופה שבין 28.8.09 לבין 28.9.09 מתבצעות שיחות טלפוניות רבות, לסירוגין הן באמצעות כרטיס הסיים 054-6891870 והן באמצעות כרטיס הסיים 054-9902387.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

כך למשל, מה – 28.8.09 ועד 31.8.09 מתבצעות שיחות רבות בברזל זה באמצעות סים -054-6891870, ולאחר מכן ביום 31.8.09 מתבצעות 7 שיחות באמצעות סים 054-9902387. לאחר מכן, מתבצעות שיחות באמצעות 054-6891870 עד ליום 8.9.09, מועד בו מתבצעות 5 שיחות באמצעות סים 054-9902387.

כלומר: שיחות הכופר כלואות בין שיחות שנערכו לחבריו של הנאשם באמצעות סימנים שנתפסו אצל הנאשם.

המסקנות:

1. טענת הנאשם הינה כי את 1030 רכש כחודש עד חודש וחצי לפני מעצר דהיינו, לכל המוקדם ביום 1.9.10 או סוף אוגוסט.
- אם כך אז אף לשיטתו של הנאשם השיחה נשוא אישום 5 (8.9.09) היתה עת היה ברזל זה ברשותו.
- די בכך כדי לקעקע את גירסתו בכללותה, שכן משמעותה המעשית הינה הודאה בביצוע שיחת כופר אחת לפחות, ובכך מתמוטטת גירסתו כולה שמרכזת הכחשה המוחלטת של ביצוע שיחות כופר.
2. הנאשם טען כי אינו מכיר כלל את סים 054-9902387. ואולם, מוטיב הכליאה מראה כי סים זה היה ברשותו לפחות ב – 28.8.09. מכאן שהנאשם משקר בכל הנוגע לאחזקתו בסיים זה, והדבר משליך גם על שיחות הכופר 1 ו – 3 שלכאורה מצויות מחוץ לטווח הכליאה.
3. מעבר לכך, ניתוח אישומים 6, 2, ו – 7 יראה כי סים זה היה ברשות הנאשם כבר בחודש יולי 2009, אשר כולאות את שיחות טלפון שמי שביצע אותן הוא הנאשם. מכאן שהוכח שבהצלבה עם אישום 6 טווח הכליאה מתרחב, והוא חובק בתוכו גם את השיחות הכופר 1 ו – 3.
3. גם אם נניח לזכות הנאשם שמדובר בטעות הנובעת מתעותועי זיכרון ולחץ חקירה, (והתרשמתי כי הנאשם הינו אדם מדויק וקר רוח, ואינני סבור כי מדובר בטעות הנובעת מתוך תעותוע זיכרון) ואין עליו להיתפס על כך, הרי שכפי שאראה להלן בפרק הניתוח על בסיס ציר החברים, סים 054-6891870 מצוי ברשות הנאשם כבר מחודש אוקטובר 2008 לפחות, ועל כן מוטיב הכליאה מסגיר את העובדה כי הנאשם הוא זה שביצע את שיחות הכופר הנ"ל.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

אישום 6 (ברזל 5330 סים 054-9902387)

שיחת הכופר נשוא אישום זה התבצעה ביום 10.9.09.

ניתוח מחקרי התקשורת ביחס לברזל זה בפן השיחות היוצאות מגלה כי ביום 8.7.09 התקיימו 2 שיחות מסים 054-9902387, לאחר מכן בתאריך 8.9.09 התבצעו מברזל זה מסים 054-6891870 2 שיחות אל אל סחל ומנאל, ולאחר מכן ביום 10.9.09 8 שיחות מסים 054-9902387 וביניהם שיחת הכופר הנידונה.

לאחר מכן בימים 18.9.09 ו – 23.9.09 בוצעו מברזל זה 15 שיחות באמצעות סים 054-2824306, וביום 29.9.09 יצאו מברזל זה 3 שיחות באמצעות סים 054-6891870.

בפן השיחות הנכנסות לברזל זה אנו רואים שב – 8.7.09 התקבלו לברזל זה, לסים 054-9902387 2 שיחות, לאחר מכן ב – 8.9.09 התקבלו לברזל זה לסים 054-6891870 8 שיחות, ביניהן ממנאל ואנאס, ב – 9.9.09 התקבלו לברזל זה לסים 054-9902387 3 שיחות וב – 18.9.09 התקבלה שיחה אחת לסים 054-2824306. לאחר מכן, ב – 29.9.09 התקבלו לברזל זה 4 שיחות לסים 054-6891870.

המסקנות:

הנאשם מסר שרכש את 5330 כשבוע עד 10 ימים לפני מעצרו, דהיינו לכל המוקדם ביום 2.10.2010. הראיות מצביעות על כך כי במהלך חודש ספטמבר 2009 יוצאות מברזל זה ונכנסות אליו שיחות מחבריו, שיחות מסים 054-6891870 וכן מסים 054-2824306.

כאמור לעיל הנאשם מסר כי אינו מכיר את סים 054-9902387 ממנו התבצעה שיחת הכופר.

דא עקא, מהניתוח נמצאו למדים כי הן לפני מועד שיחת הכופר והן לאחריה התקבלו לברזל זה לסים 054-6891870 ו – 054-2824306 ויצאו מהם, שיחות טלפוניות. כלומר, שיחות הכופר "כלואות" בין שיחות שבוצעו באמצעות מספרי סים אשר אין מחלוקת כי נמצאו בחזקת הנאשם.

המסקנות הינן כי הנאשם שיקר בשני נקודות קריטיות: הן באשר למועד רכישת חזקתו בברזל 5330 (אשר מצוי בבעלותו לפחות מחודש ספטמבר 2009) והן באשר להיכרותו עם סים 054-9902387 (אשר מצוי בבעלותו לפחות מחודש יולי 2009)

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

קבוצה ג'

אישומים 2, 7 (ברזל 3870 סים 054-9902387)

שיחות הכופר נשוא אישומים אלה נעשו ב – 17.7.09 וה – 8.7.09, בהתאמה. עיון במחקרי התקשורת מגלה כי בין התאריכים 15.7.09 ועד 18.7.09, פרט ל – 5 שיחות הכופר נשוא אישומים אלה, נעשו ממספר ברזל זה 19 שיחות טלפון ממספר סים 054-6891870. זאת ועוד, בתאריכים 15.7.09 ו – 18.7.09 יצאו ממספר ברזל זה באמצעות סים 054-6891870 שיחות טלפון למנאל, אנאס ולאל סחל שהינו חבריו או מכריו של הנאשם. כלומר, גם כאן שיחות הכופר נשוא אישום 2 "כלואות" בין שיחות שיצאו מסים 054-6891870. כמובן שיכולה להתעורר כאן שאלה לגבי אישום 7 ואולם זו אינה שאלה נוכח הממצאים לעניין אישומים 9-13 המלמדים כי בתקופה הרלוונטית הנאשם החזיק בברזל זה. **כמו כן המסקנה הברורה היא כי סים זה היה בבעלות הנאשם.**

אישום 4 (ברזל 6180 סים 054-9902387)

שיחת הכופר נשוא אישום זה נעשתה ביום 10.8.09. עיון במחקרי התקשורת מגלה כי פרט לשיחת הכופר הנדונה, בימים 9.8.09 וביום 10.8.09 יצאו ממספר הברזל הזה עוד 9 שיחות טלפון באמצעות מספר סים 054-6891870. עיון במחקרי התקשורת מגלה גם עשרות שיחות שבוצעו בברזל זה באמצעות סים 054-6891870 וזאת החל מה – 17.6.09 ועד 10.8.09. רק 2 שיחות הכופר נשוא אישום זה נעשו בסיס 054-9902387, והן כלואות בין השיחות מסים 054-6891870. עוד יצויין כי חלק גדול מאוד משיחות אלה היו לאנשים בשם אל סחל ומנאל, שהינם חבריו או מכריו של הנאשם. כלומר, גם כאן מוטיב הכליאה חוזר על עצמו. כמו כן מתחזקת המסקנה כי סים זה היה בבעלות הנאשם.

אישומים 9-13 (ברזל 3870 סים 054-9945857, 054-9242017)

שיחות הכופר נשוא אישומים אלה התבצעו בין התאריכים 16.5.09 עד 3.7.09.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 09-4226 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

עיון במחקרי התקשורת מגלה כי בין הימים 12.6.09 ועד 18.7.09 התבצעו באמצעות מספר ברזל זה 26 שיחות טלפון ממספרי סים 054-6891870 וכן 12 שיחות ממספר סים 054-9902387, ובין היתר אלה המפורטים בעניינם של אישומים 2 ו-7.

כמו כן ובנוסף, ביום 12.6.09 התבצעו ממספר ברזל זה באמצעות מספרי סים 054-6891870 שיחות טלפון למנאל, לאנאס ולאל סחל.

לאחר שיחות הכופר נשוא אישומים 9, 12, 13 יוצאות 8 שיחות מסים 054-6891870, לאחר מכן שיחות מסים 054-9945857 וביניהן השיחות נשוא אישום 10 ו-11 (אשר בוצעו מסים 054-9902387). לאחר מכן שוב 3 שיחות מסים 054-6891870 ושוב 2 שיחות הכופר נשוא אישום 2 ולאחר מכן שיחות באמצעות סים 054-6891870.

ושוב – מוטיב הכליאה ומוטיב ההתקשרות לחברים חוזרים על עצמם.

גם כאן יכולה להתעורר שאלה לגבי אישום 9 שכן לכאורה הינו מחוץ לטווח הכליאה ואולם משמתמוטטת הגנת הנאשם בכל הנוגע לכפירתו המוחלטת בבעלותו בברזל 3870 ובמספר הסים 054-9945857 ובשים לב לעובדה כי במועדים מאוחרים יותר יוצאים מברזל וסים זה שיחות כופר – הרי שיש לדחות את כפירת הנאשם בביצוע שיחת כופר זה, עקב העובדה הפשוטה שאינו אומר אמת בעניין בעלותו בהם.

קשירת הנאשם למספרי הברזל ומספרי הסים העלומים באמצעות ניתוח השיחות לחבריו.

הנדבך השני הממוטט את גירסת הנאשם, ולמעשה נותן לה את מכת המוות, הינה ניתוח מחקרי התקשורת באספקט של ניתוח השיחות לחבריו ומחבריו.

בחקירתו הנגדית קשר הנאשם עצמו למספרי טלפון מסויימים, אשר יצאו מתוך מספרי הברזל ומספרי הסים הנידונים.

שיחות למנאל

הנאשם אישר בחקירתו הנגדית כי חברתו הינה מנאל ווציאה ושמספר הטלפון שלה 054-9784255 (עמ' 119 ש' 25-28). כמו כן אישר הנאשם שערך את כל השיחות אליה ממספר סים 054-6891870 שכן את השיחות לחברות שלו הוא מנהל תמיד ממספר של אורנג' ולא של ג'אוואל, שכן הג'אוואל יקר מדי (עמ' 109 ש' 32 ואילך). כמו כן מנאל מתקשרת רק למספר 054-6891870.

בדיקת מחקרי התקשורת מגלה כי:

במספר ברזל 1030 התקבלו 4 שיחות ממנאל, אחת ביום 5.9.09 והשלוש האחרות ביום 25.9.09 ;

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

ממספר ברזל 1030 יצאו 16 שיחות למנאל, הראשונה ביום 29.8.09 ;

במספר ברזל 5330 יצאה שיחה אחת למנאל ביום 8.9.09 ;

ממספר ברזל 6180 יצאו 23 שיחות למנאל, הראשונה ביום 20.6.09 והאחרונה ביום 9.8.09 ;

ממספר ברזל 3870 יצאו 12 שיחות למנאל, הראשונה ביום 12.6.09 והאחרונה ביום 18.7.09 ;

שיחות לאל סחל

הנאשם אישר כי הינו מכיר אדם בשם זה ואישר את היכרותו עם מספר הטלפון שלו 054-9058850 (עמ' 119 ש' 5). כל השיחות האלו היו מסים **054-6891870**.

עיון במחקרי התקשורת מגלה כי מברזל 5330 יצאה שיחה לאל סחל כבר ביום 29.8.09, ואלכחל התקשר לברזל 1030 כבר ביום 3.9.09.

כמו כן יצאה שיחה לאל סחל באמצעות הסים הנ"ל, מברזל 6180 כבר ביום 18.6.09 וכמו כן בוצעו עימו שיחות רבות באמצעות הסים הנ"ל שיחות רבות בחודשים יוני עד ספטמבר, כשהשיחה האחרונה הינה מיום 10.8.09. יש לציין כי שיחה עם אל סחל באמצעות ברזל זה התקיימה בימים 9.8.09 ו- 10.8.09. ולהזכיר יום ה- 10.8.09 הוא מועד שיחת הכופר עם מר יניב אביסדריס, נשוא אישום 4.

כמו התקיימה שיחה לאל סחל באמצעות הסים הנ"ל, מברזל 3870 כבר ביום 12.6.09 וכן ביום 15.7.09.

שיחות לאנאס

הנאשם אישר בחקירתו כי הינו מכיר אדם בשם אנאס עימו יש לו סכסוך בנוגע לעבודת גננות אשר עשה בגינת ביתו (עמ' 112).

מחקרי התקשורת והאזנות הסתר מגלים מספר שיחות לאדם ומאדם בשם אנאס (מספר טלפון 054-3420208), מברזל 1030 ביום 9.9.09, לברזל 5330 כבר ביום 8.9.09, מברזל 6180 ביום 18.7.09, ובמועדים נוספים לאחר מכן (25.7.09, 26.7.09, לרבות בחודש אוגוסט 2009 בימים 5.8.09 ו- 7.8.09), והכל ממספר הסים **054-6891870**.

ניתן להמשיך בדוגמאות נוספות, כהנה וכהנה, של אנשים ומכרים של הנאשם אשר קיבלו שיחות מסים מספר **054-6891870** והתקשרו אליו, והכל במועדים שונים בהם הוא טוען שהברזלים והסים הנ"ל לא היו ברשותו (איאד אל בטל, איאד 1, קריסטל – ר' ת/73 עמ' 48 ש' 70-73 שם הנאשם

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

מאשר כי הוא מכיר את קריסטל, ובעמ' 50 לת/73 ש' 26 הוא אף מסביר את מקור הכינוי) ואולם דומני שניתן להסתפק בכך.

גירסת הנאשם ביחס לבעלותו בסיס 054-6891870 וביחס למוטיב הכליאה.

כזכור הנאשם טען כי רכש את 1030 כחודש עד חודש וחצי לפני מעצרו (ת/72 עמ' 15 ש' 14 עד עמ' 15 ש' 13). לאחר שקנה אותו התברר לו שכרטיס הסיס אשר היה בתוכו מקולקל, ולכן הוא שם בתוכו את הסיס 054-6891870 (ת/72 עמ' 17 ש' 29-7 וכן ר' ת/1 ש' 68-60).

כמו כן, הנאשם אישר כי סיס 054-6891870 היה בבעלותו כשנה לפני מעצרו (עמ' 155 ש' 30-22, וכן ר' עמ' 159 ש' 29-17).

כיצד אם כן מסביר הנאשם את מוטיב הכליאה והעובדה שמהסיס הנ"ל יצאו גם שיחות כופר וגם שיחות לחבריו?

תשובתו של הנאשם לשאלה נוקבת זו הינה כה סתמית ומעורפלת שאי אפשר להגדיר אותה כתשובה, וגם אי אפשר להבינה. לכן, אין מנוס אלא מלהביא את דברי הנאשם כפשוטם, בעמ' 154 :

ש : עכשיו תראה, לא רק שהטלפון הזה נתפס אצלך, גם הסיס שממנו התקשרת, המספר היה 054-6891870, שזה מספר טלפון שלך.

ת : אפשר להקריא את המספר?

ש : 054-6891870. זה מספר שלך.

ת : או.ק. בטלפון הזה לא היה סיס, הסיס שלי היה בטלפון.

ש : אז מה שאתה אומר שזה שסיס שלך הגיע לטלפון שלך, הכל במקרה?

ת : כשקניתי את הטלפון הזה, הוא אומר שלא ניתן היה לקבל בו שירות,

אני מניח שהוא אומר שלא היתה קליטה, ומה שעשיתי זה לפרק את

הסיס מהטלפון הזה.

כב' הש' ארניה : ת/23.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

ת: או לפרק אותו מטלפון אחר כדי לנסות כרטיסים מכל מיני חברות, בין אם זה מירס או ג'אוול, מה שקרה זה שהיה בלבול. גם כשהיה בו סים לא הצלחתי להתקשר ממנו ואני לא יודע מי התקשר ממנו.

ש: אתה לא יודע מי התקשר. תראה, מה שאתה אומר זה קצת מוזר, כי השיחות שיוצאות זה שיחות לחברים שלך, לאל סחל ולמנל, חברה שלך, גם השיחות הנכנסות, אני אציג לך, אז מי התקשר לטלפון הזה, עימד 11, אנס, מנל, סמי ועימד אל בטל, עימד הגיבור, כל אלה שיחות שאתה הוצאת מהטלפון הזה גם, מי זה, כל האנשים שיש לך פה בזיכרון זה אנשים שמתקשרים, עימד, אנס, מנל, עימד הגיבור.

ת: מה שעשיתי זה לקחתי את הסים מהנוקיה, מת/23, והעברתי אותם לטלפון הזה, כשהטלפון נדלק הוא שאל אותי האם אתה רוצה להעתיק את הזיכרונות, אז עשיתי לו כן.

ש: או.ק. אז עדיין לא הבנתי מה ההסבר שלו, איך זה שמהטלפון הזה, ר.א/2, כל השיחות שנכנסות, או רוב השיחות, זה שיחות לחברים שלו.

המתורגמן: נכנסות או יוצאות?

ש: גם נכנסות וגם יוצאות. והכל עם המספר שלו, ה-1870 בסוף.

ת: אם יש קלקול בטלפון הזה אתם מוזמנים לפנות לחברה, אבל אני התקשרתי רק מהטלפון.

כב' הש' ארניה: לא התקשרת מת/23 ולא בר.א/2.

ת: בדיוק.

ובהמשך, בעמ' 156:

ש: תגיד לי, אתה אומר בעצם, אני רוצה להבין, שזה מקרה שהתקשרו מהמספר טלפון הזה שנתפס אצלך, הסים הזה, 870, שהיה בתוך הטלפון הזה שגם נתפס אצלך, למספרים של חברים שלך, זה מקרה?

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

המתורגמן: שוב, הוא חוזר, בכל מה שנוגע לי, אני לא התקשרתי מהטלפון הזה. הוא מתאר פה תשלום, אילוץ לשלם בעצם, הוא מגדיר, המילה שהגדרנו ביחד, בערבית יש מילים קצת אחרות לזה.

ש: אני עוד לא הבנתי מה התשובה שלו, זה מקרה או לא מקרה?

המתורגמן: או.קי. אז לגבי התשובה הזאת הוא אמר, הוא חוזר על הטענה, אני לא התקשרתי מהטלפון הזה, אלא רק לטלפון הזה.

ש: אז מי התקשר מהטלפון הזה, עם המספר 870, לחברה שלך מנל, ולאל סחל, ולעיאד ולעיאד הגיבור, מי התקשר? אתה לא יודע?

ת: מבחינתי, אף אחד.

ש: אף אחד.

ת: כן.

ש: הבנתי. ואם אני אגיד לך שמהטלפון הזה, עם המספר 870 בפנים, התקשרו לאל סחל, ולחברה שלך, למנל, וגם מנל התקשרה לטלפון הזה, ועיאד, ואנס, ועיאד הגיבור וסמי, כולם התקשרו וקיבלו טלפונים מהטלפון הזה שבפנים הסים 870, מספר טלפון 870, מה תגיד על זה?

ת: הוא מתעניין בעצם במספרי ברזל, כי מתקשרים לסים, הוא בעצם שואל, כשמתקשרים, מתקשים לסים, 870, אבל איפה אתם יודעים שזה מהפלאפון הזה?

ש: תשמע, אני עכשיו אפנה אותך לטלפון הזה, או.קי? בטלפון הזה יש שיחות ככה, לקריסטל, לאל סחל, למנל, לאנס, זהו. הכל עם המספר 870. אתה עשית את השיחות האלה? אנחנו מדברים על ברזל 1030, ת/23. כל השיחות האלה אתה עשית?

ת: או.קי. כשהתקנתי או החלפתי את כרטיסי הסים מהטלפון מס' 23 לטלפון הזה, מת/23, אז הרכבתי בעצם, ויכול להיות, הוא אמר לי אין קליטה. אין קליטה. יכול להיות שניסיתי להתקשר או משהו, לחצתי כמה מספרים, אבל הוא גם לא הצליח להתקשר.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

ש : תראה, לקריסטל יש פה אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, אולי עשר שיחות, במקרה עשר שיחות מ-30.8, 5.9, 2.9, 24.9, זה כבר כמעט כשהוא נעצר, כל אלה זה במקרה לחצת?

ת : אני אפילו לא זוכר את השמות.

ש : אתה לא זוכר. תגיד לי, בוא נחזור לברזל 5330, זה זה, תראה, כל השיחות, ר.א/2, כל השיחות לחברים שלך הן מהמספר 6891870, שיש שיחות כופר, חאוה, מישוה מוציא מפה את הסים ומכניס מספר אחר – 054-2824306 או 054-9902387, תלוי בשיחות.

ת : אני רכשתי את הטלפון הזה משומש, אני לא יודע בסיס מה עשו איתו. לא היתה קליטה, אף אחד לא השתמש בו.

ש : תשמע, גם המספר הזה, 054-2824306, גם המספר הזה תפסו אצלך בבית, זה גם במקרה?

ת : הכרטיס הזה היה בטלפון כשקניתי אותו בחנות, שהטלפון היה משומש. קניתי את הטלפון משומש בחנות, היה בו את הכרטיס הזה, אני לא אחראי לשיחות שנכנסות יוצאות.

ש : הבנתי אותך. בסדר. תשמע, אני מפנה אותך פה לשיחה הזאת, מה-13.9.09, שרשום שיחה 91. זו שיחה שהשמעתי לך אותה ואמרת שזה אתה מדבר, וזה מהמספר 054-6891870, אתה אמרת זו שיחה שאני מדבר. איך אתה מסביר את זה?

המתורגמן : אז מה הבעיה בעצם?

ש : אין בעיה, שיאשר את זה.

ת : מה הבעיה?

ש : אין בעיה? כלומר, אתה מסכים איתי שב-13.9 הטלפון הזה היה אצלך?

ת : בדיוק ב-12.9, חודש לפני שנעצרתי ב-13.9, קניתי אותו.

ש : אתה נעצרת באוקטובר.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

המתורגמן: נכון, זה מה שהוא אומר.

ש: 18 לאוקטובר.

ת: ה-19. ה-12.

ש: 12 לאוקטובר?

ת: כן.

ש: או.קי. אז איך אתה מסביר את זה שיש פה שיחה שלך ב-11, סליחה, ב-12 לספטמבר, מהמספר הזה, מהטלפון הזה, או.קי? סליחה, מזה, מזה, ב-12.9 עם המספר 1870, ויש שיחה מהטלפון הזה, בסך הכל 4 ימים לפני, 4 ימים לפני, מאותו מספר, 1870 וגם לחברים שלך, אל סחל ולמנל, זה במקרה?

ת: יכול להיות שהתבלבלו לכם הרישומים.

(כן ר' בענין זה בעמ' 129 ש' 28-29, עמ' 131 ש' 16-17)

הנה כי כן, תשובתו של הנאשם לתיבה כיצד ייתכן שמסים 054-6891870 אשר היה בבעלותו שנה לפני מעצרו, יצאו ונכנסו שיחות, אשר כולאות את שיחות הכופר - איננה מעוררת שום אמון. אין לו כל הסבר כיצד ייתכן שמהסים יצאו גם טלפונים לחברים שלו, והם התקשרו אליו לסים זה. הנאשם מתרץ את מוטיב הכליאה בכך שנפלה תקלה טכנית בהעברה בין כרטיסי הסים לבין מספרי הברזל, או בכך "שהתבלבלו לכם הרישומים" (שיש לזכור, שהינם רשומה מוסדית בהתאם לפקודת הראיות). תשובותיו מתחמקות, מעורפלות ומוסוות במלל רב ומיותר - ולא בכדי.

ונניח שהזכרונות הועתקו עקב טעות או תקלה - מה הקשר בין הדברים? וכיצד זה קשור לעובדה שמסים 054-6891870 יצאו שיחות לחבריו הכולאות את שיחות הכופר? לנאשם הפיתרונים.

ברור לחלוטין שאין ליתן כל אמון בגירסה זו.

לכך יש להוסיף את שקריו הבולטים של הנאשם בכל הנוגע לסים 054-2824306. כזכור, סים זה נמצא אצל הנאשם. בתחילה הנאשם הכחיש שהוא מכיר מספר זה (ת/2 ש' 197-198) ורק אחר כך הוא נותן לגביו כל מיני תירוצים מתירוצים שונים. וכיצד ייתכן שאינו מכיר אותו אם נתפס בביתו ובנוסף שימש לביצוע שיחת הכופר נשוא אישום 8?

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

סיכום

למען הנוחות ריכזתי את הממצאים והמסקנות מניתוח ממצאי מחקרי התקשורת, בחתכי מספר ברזל והצלבתם עם מספרי סים. יש לזכור עוד כי סים 054-6891870 מצוי בבעלות הנאשם כבר שנה לפני מעצרו, דהיינו לפחות מחודש אוקטובר 2008.

מספר ברזל	נתפס/לא נתפס	גירסת הנאשם	מועדי שיחות הכופר, ומספר הסים ממנו בוצעה השיחה	ממצאי מחקרי התקשורת ביחס לתקשורת עם חברים	מסקנות
1030	נתפס בחזקת הנאשם	אצלי מ 1.9.09	13.8.09, 18.8.09, 5.9.09 054-9902387	מברזל זה נעשו שיחות לחבריו באמצעות סים 054-6891870 ביום 29.8.09	שיחת 5.9.09 בטווח הכליאה. שיחות אוגוסט מחוץ לטווח הכליאה. ואולם הוכח, מכח מוטיב הכליאה ביחס לאישומים נשוא ברזלים 6180 ו- 5330, שהסים הנ"ל היה בבעלות הנאשם לפחות מחודש יולי (ואף מחודש מאי). לכן ביצע גם את שיחות אוגוסט.
5330	נתפס בחזקת הנאשם	אצלי מ 2.10.09	שיחות 18.9.09, 23.9.09 מסים 054-2824306 שיחת 10.9.09 מסים 054-	מברזל זה נעשו שיחות לחבריו ומחבריו באמצעות סים 054-6891870 ביום 8.9.09 וב -	כל שיחות הכופר בטווח הכליאה. שתי שיחות הכופר האחרונות נעשו באמצעות סים שנתפס אצל הנאשם. המסקנה: שני הסימים בבעלות

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

הנאשם לפחות ביום לברזל זה שיחה אחת לסיום - 054- 2824306.	18.9.09 התקבלה מברזל זה נעשו שיחות לחבריו ומחבריו באמצעות סים 054-6891870 ביום 18.6.09 ועד יום 9.8.09	9902387			
שיחת הכופר נעשתה יום לאחר השיחות עם חבריו. המסקנה: גם שיחת כופר זו נעשתה על ידי הנאשם.	מברזל זה נעשו שיחות לחבריו ומחבריו באמצעות סים 054-6891870 ביום 18.6.09 ועד יום 9.8.09	10.8.09 054-9902387	לא מכיר	לא נתפס	6180
שיחות חודש יולי בטווח הכליאה. שיחות חודש מאי מחוץ לטווח הכליאה. ואולם מוטיב הכליאה מוכיח את בעלותו בברזל זה וכן בסים 054-9945857 כבר מ- 1.7.09. לפיכך, אין ליתן אמון בכפירת הנאשם והמסקנה היא כי ביצע את כל שיחות הכופר שיצאו מברזל זה.	מברזל זה נעשו שיחות לחבריו ומחבריו באמצעות סים 054-6891870 מיום 12.6.09 ועד יום 18.7.09	16.5.09, 28.5.09, 30.5.09, 1.7.09, 3.7.09, 8.7.09, 17.7.09 שיחות 28.5.09 מסים 054- 9242017 יתר השיחות מסים 054- 9945857	לא מכיר	לא נתפס	3870

הניתוח שלעיל מחייב את המסקנה כי הנאשם משקר לכל אורך הדרך וגירסתו אינה מתיישבת עם הראיות האובייקטיביות וההגיון הפשוט.

⁵ ממצא זה מקשר לשיחות הכופר של חודש אוגוסט 2009, שיצאו מברזל 1030

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

לכך יש להוסיף את העובדה שקבלת גירסת הנאשם באשר למועד רכישת החזקה בברזל 1030 מחייבת בהכרח גם הכרה בכך שהוא זה שביצע את שיחת הכופר נשוא אישום 5 (מיום 5.9.09) שכן שיחה זו מצויה בטווח הכליאה.

לכך יש להוסיף העובדה כי בחצרו של הנאשם נמצא המחשב האישי של הגב' לוין נשוא אישום 3. לכך יש להוסיף את העובדה כי נמצאו בביתו של הנאשם 8 צרורות של מפתחות לרכב אך בחזקתו נמצאה מכונית אחת בלבד.

חיזוק נוסף, אם כי קל כנוצה, מצוי בעובדה כי בביתו של הנשם נמצא שלט לרכב של חברת השכרת הרכב שלמה, אשר שלושה מרכביה שנגנבו הינם נשואי כתב אישום זה.

כל האמור לעיל נמצא שאך על בסיס ראיות אובייקטיביות וגולמיות, ועוד בטרם חיזוקים חיזוניים הראיות משתלבות האחת בשניה, ומצביעות לכיוון ברור אחד.

חיזוקים לראיות התביעה

שקרי הנאשם ביחס להיכרותו עם קריסטל

בחקירה במשטרה השמיעו לנאשם את השיחה עם אדם בשם קריסטל, מיום 14.9.2009, במספר 054-6891870 כאשר קריסטל מזהה את הנאשם בשמו הפרטי, והנאשם נשאל מה יש לו לאמר על כך. תשובת הנאשם ראוייה לציטוט (ת/ש' 172-168):

"ת: זה לא אני.

ש: בתחילת השיחה הוא קורא לך מאג'ד ואתה קורא לו קריסטל, ואתה טוען שזה לא אתה מדבר?

ת: למה, אני המאג'ד היחידי?"

היש צורך להוסיף דבר מה על ערכה של תשובה זו?

תוכן השיחה עם קריסטל

במהלך החקירה הנגדית התביעה השמיעה לנאשם את שיחתו מיום 5.10.09 עם אדם בשם קריסטל (עמ' 128 – ת/ש' 89 שיחה מס' 453). בתחילה הנאשם הכחיש כי הוא מכיר אדם בשם זה וזאת בניגוד

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

מוחלט להודאתו בחקירה כי הוא מכיר את האדם ואף הסביר מהו מקור שמו ר' ת/73 עמ' 48 ש' 70-73 שם הנאשם מאשר כי הוא מכיר את קריסטל, וכן ר' עמ' 50 לת/73 ש' 26).

בשיחה זו מוסר קריסטל לנאשם כי יש לו מרצדס 87 מנוע 2500 ואם הנאשם מעוניין לקנות אותה, וכי המחזיק בה מבקש עליה 2,000 ש"ח. הנאשם אומר שהוא לא מעוניין ואולי חבר שלו יתעניין.

כמו כן מבקש קריסטל מהנאשם מהנאשם טמבון אחורי לסוברו אימפרזה.

הנאשם עומת עם שיחה זו ותוכנה ולמעשה לא היה לו הסבר של ממש לה. הוא נשאל האם 2,000 ש"ח למרצדס הינו מחיר סביר והשיב בחיוב כי למכונית יש מכה, וחברת הביטוח תתן עליה 9,000 ש"ח (עמ' 139 ש' 21-23).

בסופה, התבצר הנאשם בעמדתו כי אינו מכיר את קריסטל (עמ' 140-139).

ברור לחלוטין כי שיחה זו אינה מתיישבת עם עדותו של הנאשם על פיה עיסוקו הינו באלומיניום. עולה מהשיחה כי הנאשם מתעסק במכוניות ומכיר את השוק היטב, וידיעתו בהלכות שוק הרכב המקומי ומה יהיה המחיר שתציע חברת הביטוח למכונית כזו – מחזקת את ראיות התביעה.

תוכן השיחות עם אנאס

חיזוק נוסף לראיות התביעה מצוי בתוכן השיחות של הנאשם עם אנאס.

במהלך החקירה הנגדית הושמעה בפני הנאשם קלטת ובה שיחתו עם אנאס מיום 1.10.2009 (עמ' 132). כזכור, לגירסת הנאשם אנאס הוא אדם המועסק אצל הנאשם בגננות.

דא עקא, שבשיחה מסתבר כי הנאשם מדבר עם אנאס על רכבים שנמצאים אצלו מרצדס מודל ישן, גולף וולבו ויונדאי ואנסא מבקש לבצע עימו חילופים (עמ' 133). בשיחה אחרת מדבר הנאשם עם אנאס על רכב מיצובישי סופר לנסר מודל 1997 (עמ' 134).

עוד אומר הנאשם לאנאס באותה שיחה "שסגרו עבודה מאחורי הגב שלי ועשרה דברים יצאו מאחורי גבי".

כשנשאל הנאשם האם בדברים אלה התכוון לרכבים השיב שמדובר על עבודות גננות, והמכוניות הן בכלל כינוי למכסחות דשא אשר הוא ביקש להחזיר מאנאס להשיב לו אותו (עמ' 135 ש' 24 ואילך). כמו כן, באותה שיחה אומר הנאשם לאנאס על כך שהוא עשה דברים מאחורי הגב שלו, באמצעות המחשבים שלו ועל כך משיב הנאשם שכל הכוונה במילה מחשב היא למכסחת דשא (עמ' 136).

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

כשמעמתיים את הנאשם עם כך שאמר לאנאס כי על כל רכב מגיע לו 1,000 ש"ח הסביר הנאשם משמדובר בצידוד למכסחות דשא שכור, שכל מקום שאנאס נוסע איתו אליו מגיע לו 1,000 ש"ח (עמ' 137).

כמו כן השמיעה התביעה לנאשם את שיחתו עם אנאס מיום 26.9.09 (עמ' 141, ת/89 שיחה 248). כאן שואל הנאשם את אנאס אם הוא יודע היכן נמצאים האלנטרה, הגטס והפאסאט. **הנאשם נשאל בחקירה הנגדית למה התכוון (עמ' 143) שהכוונה לסוגי מכסחות דשא וצידוד דשא שהצדדים מקטלגים באמצעות שמות של מכוניות (!).**

ברור שגירסה כזו אינה יכולה להתקבל על הדעת ואין לתת בה כל אמון. המילים הן כפשוטן. למותר לציין כי אין בשיחות אלה כל מילה וחצי מילה על גינון, גננות או צידוד לגננות. לא ברור מדוע יש להשמש בשמות קוד עבור מכסחות דשא. המסקנה הברורה היא כי מדובר על כלי רכב ולא על מכסחות דשא או על כל צידוד גינון אחר. הנאשם גם לא טען מעולם שהוא עוסק בתחום זה, וכל תשובותיו נחזות להיות כבאות לכסות על האמת הברורה בשקרים מוחלטים, מן המסד ועד הטפחות.

תוכן שיחות אחרות

התביעה הציגה בפני הנאשם שיחות אחרות שלו. למשל, שיחה מיום 30.9.09 (ת/89 שיחה 311) בה הנאשם מתריע מפני משטרה, וכן כי רכב הטויוטה מצוי במוסך עם כלי רכב אחרים (עמ' 145). שיחה מס' 91 מיום 13.9.09 שם הנאשם שואל את בהאא אם יש משהו חדש או משהו מוסתר (עמ' 146), שיחה עם אנאס (שיחה מס' 425, 3.10.09) שם הנאשם מדבר עם בסאם על רכב מסוג סוזוקי "שחוט" ושרק יזהר מההאנטר הלבנה (רכב משטרה). כן מתאר את הנאשם את מעלותיו של הרכב (עמ' 148).

כמו כן השמיעה התביעה לנאשם את שיחתו עם סעד מיום 25.9.09 (שיחה 219) שם ביקש אותו סעד מהנאשם יונדאי אקסנו לא חוקית (עמ' 148). הנאשם לא מסר כל הסבר מדוע יפנו דווקא אליו בבקשה כזו.

כמו כן ר' שיחתו של הנאשם עם בהאא (מיום 13.9.09, שיחה מס' 91) שם הנאשם שואל את בהאא אם יש משהו מוחבא פה ושם (בין הצדדים התעוררה מחלוקת האם המדובר במילה "מוחבא" או "מאוחסן". בעיניי אין לכך משמעות). והתשובה של בהאא היה "יש הגיע". ואז הנאשם שואל את בהאא כמה הוא רוצה עליו ו"האם יש עליו עבודה" ובהאא אומר שעדיין לא לקח אותו. המשך השיחה מדבר אף הוא בעד עצמו. בעניין זה יצויין כי המחלוקת בעניין פירוש המונח הנכון התעוררה

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

רק בבית המשפט שכן בחקירתו במשטרה הנאשם כלל לא עורר את הנקודה ורק טען שהתכוון למנועים של אופנועים (ת/ש' 377-372).

כמו כן ר' שיחה 90 מיום 13.9.09 שם מזהיר הנאשם את סאא'ד כי יזהר מהליכנס עם רכב מסויים לרמאללה כי אם היא תתפס ויש עליה מספרים של הגדה אז זה ייחשב זיוף ואז זה בית משפט, שיחה 98 בה הנאשם אומר לדובר עימו כי יש ברשותו אופנוע TMAX חוקי משנת 2006, שיחה 104 עם קריסטל המדברת בעד עצמה, שיחה 251 מיום 27.9.09, ושיחות נוספות כמפורט בת/89.

שיחות אלה מלמדות כי הנאשם אינו עובד אלומיניום תמים אשר עוסק כפרנסה צדדית גם בהתקנת מערכות אזעקה לרכבים ותיקונים אופנועים. הן מגלות כי הנאשם מעורב עד צוואר בעולם הרכבים הגנובים והסחר בהם ובחלקיהם.

תוכן השיחות עם מוחמד, מבית המעצר

השיחות אשר קושרות את הנאשם עוד יותר מכל אל המעשים המיוחסים לו הינן השיחות שניהל בהיותו נתון במעצר (ת/93).

שיחה 229

ביום 16.1.2010 הוקלטה שיחתו של הנאשם עם אדם בשם מוחמד. השיחה מתחילה בכך (עמ' 5) שמוחמד אומר לנאשם שהבעיה שלו (היינו, מעצרו) התחילה ממישהו מהכפר שעשה לו את הבעיה ואז, והשיחה מתנהלת בין היתר כך:

"מוחמד: הבעיה שלך היא ביום שהם עבדו עליך.

הנאשם: לא. אף אחד לא עובד עלי ולא כלום. אני רק בטלפון. רק בשיחת בטלפון. הבנת אותי?

מוחמד: יא בן אדם (מקלל את הטלפונים).

הנאשם: אני יודע. מה נעשה.

מוחמד: הבן אדם צריך להכחיש. יא בן אדם. וזהו.

הנאשם: לא יא בן אדם. אתה יודע מה הבעיה? הם מדברים בעברית, יעני כל הדיבור בטלפון הוא בעברית, הבנת?

מוחמד: כן.

הנאשם: (צוחק) ואתה מכיר אותי הכי טוב, אני לא יודע בכלל לדבר עברית.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

מוחמד : כן.

הנאשם : וזה שמדבר עברית 100%.

מוחמד : כן.

הנאשם : וזה הדבר הכי ברור שהקול הוא לא שלי.

מוחמד : אהה.

הנאשם : וברגע שהצבא הגיע אלי לבית הם התחילו לדבר איתי בעברית ואני אמרתי אני לא יודע עברית.

מוחמד : כן.

(.....)

**הנאשם : זה ההוכחה הכי גדולה שלי גם, יעני הם באים לקחת אותי על השיחות
כולם בעברית ולא עברית, ואני לא יודע לדבר עברית"**

שיחה זו מדברת בעד עצמה. אי אפשר לתאר אותה כשיחה תמימה. זו שיחה בה הנאשם מתפאר כי לא נתפס עקב תרגיל משטרתי או "שעבדו עליו" אלא עקב האזנה לטלפונים, וכי ההגנה שלו טובה כיון שהוא טוען שאינו יודע עברית.

איני מאמין לנאשם כי אינו יודע עברית. התרשמתי כי הנאשם הינו אדם מתוחכם ואינטליגנטי אשר ידע להתאזר בסבלנות בכל אימת שנשאלה שאלה בעברית, והמתין לתרגומה בשפה הערבית. ואולם במהלך המשפט בשתי פעמים שונות לא הצליח להתגבר על יצרו. פעם אחת, נפלטה לו התשובה לשאלה שנשאלה בשפה העברית, עוד טרם התרגום, ובפעם שנייה המתורגמן טעה בתרגום המשפט לשפה העברית והנאשם תיקן אותו. דברים אלה תועדו על ידי לפרוטוקול (עמ' 112 ש' 13, עמ' 119 ש' 18).

הנאשם תירץ את הדברים בכך שבזמן מעצרו למד עברית ואף השתתף בקורס שהתקיים בבית המעצר בעניין, ואולם איני מאמין לתירוץ זה. המדובר בשאלות שנשאלו בעברית ברמה שאינה בסיסית והבנתן דרשה יותר מאשר קורס בסיסי בעברית.

עצם העובדה כי הנאשם מתפאר בפני מוחמד כי היעדר ידיעת השפה העברית היא הגנתו, תוך כדי צחוק, היא הנותנת כי אי הבנתו הנטענת את השפה הינה מעושה.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

הנאשם עומת עם שיחה זו ואין אלא להגדיר את תשובותיו אלא כעלובות (ת/126א' עמ' 11 ואילך). הסברו של הנאשם הינה כי מוחמד ואנאס הם שני אנשים שבאו לעשות עבודות בגינו בביתו ופרץ ביניהם סכסוך על טיב העבודה. אין בפי הנאשם כל הסבר לדברים שהוא מוסר בשיחות בנוגע להגנתו ולאופי השיחה שלא נחזית להיות על רקע של סכסוך עסקי כנטען. ובכלל, מדוע שאדם שהוא בקושי מכיר (מעבר להיכרות על רקע עסקי של עבודות גינון), ינהל עימו שיחה אישית כזו?

שיחה 300

כמו כן הוקלטה שיחתו של הנאשם ביום 17.1.2010 עם אדם בשם מוחמד.

בתחילה שואל הנאשם את מוחמד האם אנאס איתו וכשנענה בשלילה הוא אומר למוחמד כך:

"הנאשם: טוב. תשמע.....את הדיבור אתה תבין אותו טוב, הבנת אותי?"

מוחמד: כן.

הנאשם: מה שהיה איתי בהתחלה יקח אותו ויזרוק אותו בזבל הבנת איך?

מוחמד: טוב

הנאשם: יעני אותו מכשיר, אותו מכשיר יזרוק אותו לזבל.

מוחמד: החליף אותו, החליף את אותו המכשיר.

הנאשם: המכשיר עצמו, כן?

מוחמד: כן, החליף כל דבר.

הנאשם: זהו, והמספר והכל דבר, כן?

מוחמד: כן.

הנאשם: בגלל..הכי הרבה...הדיבור היה עליו....המוקלט"

(...)

הנאשם: זה המוקלט הכי הרבה.

מוחמד: טוב, בסדר.

הנאשם: ו...בסדר, אין משהו שמרוכז עליו הרבה.....רק הוא היה בעיה אצלנו.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

גם כאן הדברים מדברים בעד עצמם. הנאשם מורה לאותו מוחמד להעביר לאנאס מסר, שיזרוק את מכשיר הטלפון שלו שכן כל האזנות הסתר התבצעו על אותו מכשיר. אין כל דרך אחרת להבין דברים אלה, ולמעשה בכך קושר הנאשם עצמו בצורה הדוקה יותר לשיחות הכופר.

ובהמשך אותה שיחה:

הנאשם: הפכו את העולם אצלי, הבנת איד?

מוחמד: כן.

הנאשם: והכל בסדר גמור תודה לאל, לא מצאו כלום.

מוחמד: כן, אז מה. חס וחלילה נתפס משהו רגיל. מה..רגיל. תגיד שקניתי, הוצאתי, שמת...?

הנאשם: כן, בטח, בטח מה?

והדברים, שוב מדברים בעד עצמם.

יצוין כי הנאשם עומת גם עם תוכנה של שיחה זו (ת/126א' עמ' 15 ואילך) ובה דיבר בין היתר על "בשלוש עשרה אלף שרוצים עליו שבע עשרה אלף" וסיפר כי מדובר בשיחה על שפורפרות סיליקון. למותר לציין כי המילה "סיליקון" לא נזכרה אפילו פעם אחת במהלך השיח בכללותה.

באשר להוראתו של הנאשם לאנאס להשליך את מספר הטלפון התמס הנאשם באומרו "מה הבעיה...אם אתה יודע שמישהו מאזין לטלפון שלך אתה תשאיר אותו?"

שיחה 555

ובשיחה נוספת עם מוחמד מיום 23.1.2010 אומר הנאשם למוחמד:

"שמע! היזהר לך, עכשיו יש חוקים חדשים אם שמעת אותם....מ – 1.1 התחילו

אותם..יעני, אם מישהו נתפס בזמן העבודה זה 10 שנים. כך נהיה המשפט"

ברור לחלוטין לאיזה סוג של עבודה מתכוון הנאשם. יודגש עוד כי בשיחות הקודמות עם אותו מוחמד הנאשם מדבר איתו רבות על "עבודה" ובין היתר על כך שסמי אל הינדי משלם מחירים כרגיל (ולהזכיר – סמי היה אחד השמות שברשימת הטלפונים שלה נאשם), והם מדברים גם על פתיחת פרק חדש בעסק של אלומיניום לאחר שהנאשם ישתחרר (שיחה 555 עמ' 5).

הנה כי כן, לא יכולה להיות מחלוקת כי שיחות אלה קושרות את הנאשם עוד יותר אל שיחות הכופר.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

חיזוקים נוספים

עניינים נוספים אשר קושרים את הנאשם לעבירות המיוחסות הינם כדלקמן:

תגובתו הראשונית של הנאשם לעובדה שהמחשב הנייד שנתפס בביתו הינו המחשב של המתלוננת ילנה לוי

ביום 15.10.2009 נחקר הנאשם אודות החשדות כנגדו.

במהלך החקירה הוטח בפניו כי המחשב אשר נתפס בביתו הינו של גב' לוי. תגובתו של הנאשם מדברת בעד עצמה:

"ש. אני אומרת לך שהמכשיר הנייד הזה זוהה גם הוא כרכוש גנוב שנגנב מביתם של מיכאל וילנה לוי ביום 12.8.09. מה יש לך להגיד על זה?"

ת. וואי וואי וואי."

(ת/2 עמ' 5 ש' 128)

5/6 ונ/6

כזכור, טענת היסוד של הנאשם הינה כי רכש את 1030 כחודש וחצי לפני מעצרו ואילו את 5330 כשבוע עד 10 ימים קודם לכן. כהוכחה הציג הנאשם את המסמכים נ/5 ונ/6 אשר הראשון בהם הוא קבלה על רכישת המכשיר והשני הינו תעודת אחריות – כך לטענתו.

מסמכים אלה מערערים את הגנת הנאשם. ראשית, התאריכים הכתובים עליהם הינם 4.3.2009 ו – 10.9.2009, בהתאמה.

הקבלה אינה על שם הנאשם אלא ע"ש מוג'הד מוגרבי(עמ' 111).

סיכום החלק העובדתי

נוכח האמור לעיל סבורני כי המאשימה הוכיחה מעל כל צל של ספק סביר כי הנאשם ביצע את כל שיחות הכופר נשוא כתב האישום. כמו כן אני סבור שאין לתת כל אמון בגירסתו של הנאשם בשום פרט רלוונטי שהוא. בקציר האומר, הנימוקים לכך הינם כדלקמן:

1. שיחות הכופר כלואות בין שיחות ממספרי סים שנתפסו אצל הנאשם ובעיקר מהסים 054-6891870, ואילו, כאשר הנאשם מודה שסים זה בבעלותו כבר שנה טרם מעצרו.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

2. הוכח, כי הנאשם ביצע שיחות ממספר הסים הנ"ל כבר בחודש יוני 2009, וכן כי התקבלו שיחות לסים זה כבר מאז, והכל על ידי חברים ומכרים של הנאשם.
 3. הסברו של הנאשם לכך שממספרי הסים העלומים יצאו שיחות כופר הכלואות בין שיחות ממספרי סים בבעלותו, אינה הגיונית ואינה מתיישבת עם השכל הישר.
 4. הנאשם משקר ביחס לכל פרט רלוונטי, ומוסר הסברים בלתי סבירים בעליל לתוכן שיחותיו.
 5. תוכן השיחות נשוא לרבות אלה שביצע מבית המעצר, לרבות זו בה הוא מסביר את הגנתו על פיה כביכול אנו יודע עברית, וכן בה הוא מורה למוחמד למסור לאנאס להשליך טלפון סלולרי מסויים כי מאזינים וכל השיחות מוקלטות.
 6. תגובותיו בחקירה במשטרה ותוכן הקבלות.
- אשר על כן אני קובע כעניין שבעובדה כי הוכח מעבר לספק סביר שהנאשם ביצע את כל שיחות הכופר המיוחסות לו בכתב האישום.

הפן המשפטי

עבירות הגניבה וההתפרצות

כאמור לעיל, הוכח מעבר לכל ספק סביר שהנאשם ביצע את שיחות הכופר נשוא כתב האישום. לא הוכח כי הנאשם ביצע בפועל את ההתפרצויות או גניבות הרכבים או הגניבות עצמן. למעשה לא הוכח כי הנאשם אי פעם נכנס לתחומי מדינת ישראל.

מכאן שהדרך המשפטית היחידה אשר ניתן ליחסת לנאשם עבירות אלה הינה על דרך של תיאורו כמבצע בצוותא.

סעיף 29 (ב) לחוק העונשין קובע:

"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר."

האם שיחות הכופר שביצע הנאשם הינן "עשיית מעשים" לביצוע עבירות הגניבה וההתפרצות?

בע"פ 4389/93 יוסף מרדכי נ' מ"י פ"ד נ' (3) 239 אופיינו המבצעים בצוותא כך:

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

המבצעים בצוותא משמשים גוף אחד לביצוע המשימה העבריינית. כולם עבריינים ראשיים. האחריות של כל אחד מהם היא ישירה. כל אחד מהם נוטל חלק בביצוע העיקרי של העבירה. תרומתו של כל אחד מהמבצעים בצוותא היא "פנימית". כל אחד מהם הוא חלק מהמשימה העבריינית עצמה (ראה ש"ז פלר, יסודות בדיני עונשין (המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש הארי סאקר, כרך ב, תשמ"ז) 202. לעניין האחריות בצוותא "אין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר" (סעיף 29(ב) לחוק העונשין). אכן, לעניין הביצוע בצוותא תיתכן חלוקת עבודה בין העבריינים, באופן שהם יפעלו במקומות שונים ובזמנים שונים, ובלי שכל אחד מהם מיצה את העבירה, ובלבד שחלקו הוא מהותי להגשמת התכנית המשותפת. אחדות המקום והזמן אינה חיונית, ובלבד שחלקו של כל אחד מהם הוא חלק פנימי של המשימה העבריינית (ראה ע"פ 777/80, 288/81 בינאשוילי נ' מדינת ישראל; קצובשוילי ואח' נ' מדינת ישראל, בעמ' 475). עמדה על כך השופטת דורנר בצינה:

"אין אחריות המבצע בצוותא מצומצמת למעשה פלילי מסוים. מהקשרם של דברים עולה כי ההוראה חלה על השתתפות בביצוע התכנית הפלילית, היכולה להיות מורכבת ממעשים פליליים אחדים, שכל אחד מהם מהווה עבירה כשלעצמו. כך, למשל, שוד בנק יכול להתבצע על-ידי כמה אנשים, שחלקו של כל אחד מהם מהווה עבירה: שותף אחד פורץ את הדלת, השני מאיים בנשק על הקופאית, השלישי מכה את השומר והרביעי נוטל את הכסף. כל אחד ממעשים אלה מהווה עבירה נפרדת. עבירת השוד מתהווה על-ידי שילוב מעשיהם הפליליים של השותפים" (פרשת משולם, בעמ' 554-555).

אכן - המבצע בצוותא תורם את תרומתו לאירוע העברייני רב-משתתפים מתוך יחס נפשי של יוצר העבירה *onimo auctoris*. הוא רואה את עשיית העבירה כעניינו הוא, ולא של אחר" (פלר, בספרו הנ"ל, בעמ' 196).

למבצע בצוותא שליטה פונקציונלית, יחד עם האחרים, על העשייה העבריינית והתפתחותה. הוא אדונה (ראה מ' קרמניצר, "המבצע בדיני העונשין - קווים לדמותו" פלילים א (תש"ן) 65). הוא חלק מתבניתה המשותפת (ראה דברי ההסבר לסעיף 29 להצעת חוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ב-1992, בעמ' 129-129).

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

130). הוא משתתף "בביצוע העבירה תוך עשיית מעשים לביצועה" (סעיף 29(ב) לחוק העונשין). טול את ראובן, שמעון ולוי, המתכננים ביצוע שוד בנק. על-פי חלוקת העבודה ביניהם, ראובן המתין מחוץ לבנק ואיבטח את חבריו. שמעון ולוי נכנסו לבנק. שמעון שמר על פקידי הבנק והלקוחות. לוי נטל את הכסף. במצב דברים זה ראובן, שמעון ולוי הם מבצעים בצוותא של עבירת השוד (השווה גור-אריה, במאמרה הנ"ל בפלילים).

האם, בענייננו, הוכח כי הנאשם היה חלק פנימי של כל אחד ואחד ממעשי הגניבה וההתפרצות?
כבר אמרנו, שלא הוכח כי הנאשם נכח פיזית בעת ביצוע המעשים או כי נכנס אי פעם לישראל. האם הוכח כי היה אדון לכל אחד ממעשי "הנשיאה והנטילה" ושלט על התפתחותם? האם הוכח כי הנאשם היה חלק מתבנית כל אחד ואחד ממעשי הגניבה? האם הוכח כי ראה את כל אחד ממעשי הגניבה כעניינו שלו? האם הוכח כי היתה לו שליטה פונקציונאלית בהם (כגון תכנון, קביעת יעד, שיטת ביצוע, והכוונה אל יעד מסויים בו תימצא המכונית? או איזו שהיא מידת שליטה? שמא, הנאשם הינו רק חוליית הסחיטה, הפירוק והסחר שהינה מאוחרת למעשי הגניבה, והינה חוליה נפרדת ממעשה הגניבה עצמה, ומאוחרת לה, וכלל אינה קשורה אליה?

ובמילים אחרות האם הנאשם הינו הגנב בעצמו, שמא הוא מהווה מטרתם של הגנבים, אך אין לו חלק בגניבות עצמן? שמא מעשיו מהווים חוליה נפרדת ומנותקת ממעשי הגניבה?

לאחר שקראתי את חומר הראיות כולו ושמעתי את עדויות הצדדים, סבורני כי לא ניתן להגיע למסקנה מעבר לספק סביר כי הנאשם הינו מבצע בצוותא של מעשי הגניבה וההתפרצות. לא הוכח כי הוא זה שמתזמן ושולט בהם. לא הוכח כי הוא "מזמין" את מעשי הגניבה או "מכווין" את מבצעי הגניבה ליעדים מסויימים. לא הוכח כי יש לו איזה שהוא יחס נפשי של רצון אישי לכל אחד ממעשי הגניבה הקונקרטיים. לא הוכחה ברמה הנדרשת במשפט הפלילי קיומה של התארגנות פשיעתית מסודרת, אשר הנאשם עומד בראשה ושולח את שלוחיו כחיצים מכוונים היטב למטרות ממוקדות.

ניתן בהחלט להניח, ובעניין זה פועל לזכותו של הנאשם הספק הסביר, כי מעשי הגניבה מבוצעים באופן ספואדי ללא שהנאשם כיוון ותיזמן אותם מראש, ולאחר מכן המכוניות מובאות אל הנאשם לצורך דרישת הכופר או סחר בהן ובחלקיהן, לאחר מעשה. הנחה כזו לא נסתרה, ומשלא נסתרה – הרי שיש לזכות את הנאשם מעבירות אלה. הראיה הברורה המחזקת הנחה סבירה זו הינו אישום 9 אשר שיחת הכופר בעניינו התבצעה חודשים רבים לאחר מעשה הגניבה.

אמרתי שהנחה לא הופרכה, ואולם אעיר כי עננה כבדה של חשד מרחפת מעל ראשו של הנאשם, וזאת בשים לב לשיחות 132, 155, 189, 250, 292 שבת/89. משיחות אלה עשוי להשתמע כי הנאשם

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

"מזמין ביצוע עבודות גניבה". ואולם, מאחר ואינני משוכנע בכך, בוודאי לא ברמה הנדרשת במשפט הפלילי, ומאחר ולא ניתן לקשור שיחות אלה אל מעשי הגניבה הקונקרטיים נשוא כתב האישום – הרי שהדברים נשארים בגדר חשד כבד בלבד.

שקלתי, האם אין לראות את חולית שיחת הכופר כחלק אינטגרלי למעשי הגניבה וההתפרצות. תשובתי על כך הינה בשלילה. לכאורה, מעשי הגניבה וההתפרצות יכולים היו להתבצע גם באופן עצמאי ללא יסוד שיחת הכופר. ביצוע שיחת הכופר אינו יסוד הכרחי בביצוע עבירת הגניבה. גם אין כל ראיה לכך שמעשה הגניבה בוצע לצורך תכלית הכופר.

אכן, אין חולק שנוכחות במקום העבירה או שהמעשה המיוחס לנאשם יהווה עבירה בפני עצמו (דנ"פ 1294/96 **משולם נ' מ"י פ"ד נ"ב (5) 1**). ואולם מאידך, גם אין חולק שעל המאשימה להוכיח "מעשה של השתתפות" (כלשון כב' השופט קדמי בפרשת **משולם הנ"ל**) בביצוע מעשי הגניבה וההתפרצות. לטעמי, המאשימה לא עמדה בנטל זה והראיות אינן תומכות בתיזה זו.

המאשימה טענה כי יש להרשיע את הנאשם נוכח ה"חזקה התכופה", דהיינו העובדה שהמכונות היו בחזקתו בעת ביצוע שיחות הכופר, אשר בוצעו, פרט לאישום 5, ביום גניבת המכונות או יום לאחר מכן.

בכל הכבוד, אני חולק על כך. החזקה התכופה – כשמה כן היא חזקה ראייתית בלבד. ככזו, היא אינה מכרעת אלא מחזקת בלבד. בע"פ 831/81 **שרף נ' מ"י פ"ד ל"ו (2) 174** נאמרו על החזקה התכופה הדברים הבאים:

"בפסיקה הנרחבת, הקיימת בנושא החזקה התכופה, התגבשה הגישה, שמושג זה מקפל בתוכו הגדרה של מצב עובדתי, אשר בהתקיימו לגבי נאשם יוצר הנחה עובדתית ביחס לאחריותו הפלילית של נאשם זה למעשה עבירה שקדם להיווצרות המצב העובדתי האמור. במלים אחרות, אם נמצאו אצל אדם חפצים גנובים זמן צר לאחר שנגנבו מבעליהם, כלומר, מתקיים המצב העובדתי של חזקה תכופה בחפצים אלה, נוצרת ההנחה העובדתית, שאדם זה הוא שגנב את החפצים המוחזקים ברשותו. **המושג של חזקה תכופה משמש איפוא אמצעי עזר בידי התביעה בבואה להרים את נטל ההוכחה המוטל עליה ביחס לאשמתו של נאשם.** ההנחה העובדתית, הנובעת מחזקה תכופה בחפצים גנובים, משמשת תחליף לעדויות ישירות בקשר לביצוע עבירת הגניבה, כשאין עדי ראיה למעשה עצמו (ע"פ 15/78, בעמ' 79). **אולם הנחה עובדתית כזו, גם כשאינה נסתרת על-ידי הסבר סביר מצד הנאשם, מהווה חוליה במערכת הוכחותיה של התביעה,**

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

**ויש להעריכה ולשקלה ככל ראיה אחרת בתהליך הסקת המסקנות ביחס
לאשמתו או לחפותו של הנאשם, ובית המשפט אינו מחויב להרשיע על-פיה,
אם מתעורר אצלו ספק ביחס לקשר הסיבתי בין החזקה התכופה לבין ביצוע
מעשה העבירה של גניבת החפצים".**

היינו, החזקה התכופה אינה עומדת לבדה. היא צריכה להשתלב במארג הראיות הכלליות הקיימות בתיק. כאשר ראיות אלה אינן תומכות בעבירת הגניבה, הרי אין בחזקה בלבד כדי להביא להרשעת הנאשם. החזקה התכופה נועדה לחזק את אשר יש, ולא את מה שאין.

במאמר מוסגר אעיר כי, ייתכן והרשעת הנאשם בעבירת גניבת הרכב יכולה היתה לבוא ממקור אחר. ניתן לטעון – ואינני מביע כל עמדה בקשר לכך – שהנאשם גנב את הרכב מקום שנמנע מלהשיבו, לאחר שהקורבנות נמנעו מלשלם לו את סכום הכופר. בשלב זה, בכך שהנאשם בחר להשאיר את הרכב בחזקתו במקום להשיבו לבעליו הידוע לו, ביצע מעשה גניבה אשר שונה ומובחן ממעשה הגניבה הפיסי עצמו של הרכב, של מי שהביאו אותו לידיו. הותרת נכס בידי אדם, כאשר ניתן למצוא את בעליו באופן סביר (ואין ספק כי הנאשם ידע איך להשיג את בעלי הרכבים, שכן הוא זה שביצע את שיחות הכופר), אף היא עשויה להיחשב כגניבה.

דא עקא, סבורני כי גם אם יש ממש בקונסטרוקציה זו – ואינני מביע דעה בעניין – לא ניתן להרשיע את הנאשם באופן זה. הסיבה לכך הינה כי ראשית – לא זו התיזה שהוצגה על ידי המאשימה. שנית, וחשוב מכך, בקונסטרוקציה זו, המדובר בעבירת חוץ. היינו, כל יסודות עבירת הגניבה בנסיבות אלה – הותרת הרכבים בידי הנאשם לאחר ביצוע שיחת הכופר – התבצעה בעת שהנאשם שהה אל מחוץ לגבולות ישראל, או לכל הפחות לא הוכח ששהה בישראל, והספק בעניין זה פועל לטובתו.

אין בקונסטרוקציה זו כל "מקצת עבירה" שהוכח שבוצעה בישראל. לפיכך, המדובר בעבירת חוץ מוחלטת אשר לצורך הרשעת הנאשם בה בנסיבות אלה, כתב האישום חייב להיות מוגש על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו (סעיפים 7(ב) + 9(ב) לחוק העונשין), וכתב האישום לא הוגש כך.

גם אין מדובר בעבירה אשר הוכח כי היא פוגעת בכלכלת ישראל (סעיף 13(א)(4) לחוק העונשין) ומכך כד מוקנית לבית משפט זה הסמכות הביני"ל (ע"פ 8831/08 מ"י נ' אלשחרה).

יש להדגיש כי אמנם בהחלטה מקדמית בתיק זה כב' סג"נ השופט היימן, קבע אחרת. ואולם ביני לביני באה לעולם הלכת אלשחרה הנ"ל ונסתם הגולל על הטענה, ולא ניתן לקנות סמכות כך).

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

משכך, יש לזכות את הנאשם גם מעבירות גניבת הפריטים המפורטים בכתב האישום שאינם כלי רכב, מאותם טעמים ממש.

לנוכח האמור, אני מזכה את הנאשם מעבירות ההתפרצות, גניבת הרכב והגניבה המיוחדות לו בכתב האישום.

סחיטה באיומים

סעיף 428 לחוק העונשין קובע:

"המאיים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותם, ברכושם, בפרנסתם, בשמם הטוב או בצנעת הפרט שלהם, או מאיים על אדם לפרסם או להימנע מפרסם דבר הנוגע לו או לאדם אחר, או מטיל אימה על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שבע שנים; נעשו המעשה או המחדל מפני איום או הטלת אימה כאמור או במהלכם, דינו - מאסר תשע שנים."

היסוד העובדתי שעל המאשימה להוכיח בעבירה זו הינו כי הנאשם איים על הקורבנות בפגיעה ברכושם.

"האיום צריך שיכלול לא רק את ה"רע" הצפוי, אלא גם את הדרישה שמילויה מעביר את רוע הגזירה; מכל מקום צריך שיהיה ברור מהי אותה דרישה.

(קדמי, "על הדין בפלילים", חלק שני, עמ' 943).

על פי הנטען בכתב האישום הנאשם התנה את השבת הרכבים בתשלום כופר. היינו, היה והסכום לא ישולם - הרכב לא יושב לבעליו. הנאשם לא כפר בתוכן השיחות כמפורט בכתב האישום.

עיון בכתב האישום מגלה 3 שיחות כופר - נשוא אישומים 1, 8, ו - 10 אשר לגביהן לא פורטה מהותה של הדרישה בשיחת הכופר.

באשר לאישום 1 - נטען כי הנאשם התקשר למר מייקל סולומון וביקש להחזיר לו את הרכב שנגנב תמורת סכום כסף.

דא עקא, עיון בת/46 (הודעת המתלונן, מר מייקל סולומון) מגלה כי מר סולומון מסר כי מי שהתקשר אליו התעניין ברכישת הרכב. לא באה כל דרישה לתשלום כלשהו של סכום כסף כתנאי להשבתו.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

**ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה**

מכאן, שלא היתה בשיחה כזו לא איום ולא הנעה, ועל כן יסודות העבירה אינם מתמלאים.

לפיכך, יש לזכות את הנאשם מאישום זה.

באשר לאישום 8 - מהודעת מר סטולר ת/105 וכן מהקלטת השיחה ת/30, עולה כי בשיחה זו הנאשם מסר רק את מספר הרישוי של הרכב הגנוב ולא השמיע כל דרישה שהיא או איום כלשהו.

לפיכך, גם כאן אין מתקיימים יסודות העבירה, ויש לזכות הנאשם גם מאישום זה.

באשר לאישום 10 – כאן מסר מר דנן (ת/59) כי קיבל שיחת טלפון, שכאמור - הוכח שהנאשם ביצע אותה, בה אמר לו הנאשם כי הוא גנב את הרכב שלו. הנאשם מסר את מכשיר הטלפון לחברו ממוצא ערבי וסוכם כי תמורת סך של 500 ₪ יושב הרכב לבעליו, וכך היה. הנאשם וחברו הגיעו למחסום נעליו, מסרו למאן דהוא את הסכום המוסכם והרכב הושב.

נסיבות אלה מלמדות כי התקיימו יסודות העבירה, ויש להרשיע את הנאשם בעבירה זו.

שקלתי, האם אין זה נכון נוכח הודאת הנאשם כי הוא זה שגנב את הרכב להרשיעו גם בעבירת גניבת רכב. החלטתי שלא לעשות כן, שכן תמליל השיחה אינו בפני וייתכן בהחלט כי מר דנן לא העביר נכון את הדברים, וייתכן כי נאמר לו באותה שיחה שהרכב הגנוב נמצא בידי הנאשם. מר דנן עצמו אומר שהשיחה היתה בעברית משובשת, ושהוא בקושי הצליח להבין אותו (ש' 5) ועל כן העביר את הטלפון לחברו ממוצא ערבי. מכאן, שייתכן ונפלה טעות בתרגום הדברים לעברית או בהבנתם, ואיני מוצא לנכון להשית את עבירת הגניבה בנסיבות אלה על הנאשם.

אוסוף מספר מילים על שאלת הסמכות הבינלאומית לגבי עבירה זו, שהרי שיחות הכופר בוצעו לכאורה, משטחי הרש"פ ואף הן, לכאורה, בגדר עבירת חוץ.

סבורני כי בניגוד לעבירות הגניבה, כאן העבירה הינה עבירת פנים. שיחת הכופר אינה עומדת בפני עצמה, בכך שהנאשם רק אומר את דברי האיום נשוא העבירה. ברור, כי כאשר אדם אומר דברים לעצמו הדבר לא עולה לכדי עבירה, בוודאי כאשר הדברים נאמרים מחוץ לשטח שבסמכות השיפוט של מדינת ישראל.

כלומר: בכך שדברי איום נאמרים אין די. האיום הופך להיות איום רק כאשר הוא נקלט באוזן אנושית. דיבור לא הופך לכלל איום ללא פלט וקלט.

בענייננו, כל המתלוננים קיבלו את שיחות הכופר עת שהו בתחומי מדינת ישראל, ועל כן – "מקצת העבירה" (כהגדרתה בסעיף 7(א)(1) לחוק העונשין) נעברה בישראל, ומכאן סיווגה של העבירה כעבירת פנים.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

אשר על כן, יש להרשיע את הנאשם ב – 14 עבירות של סחיטה באיומים.

מחדלי חקירה

ב"כ הנאשם טען ברוב כישרונו למחדלי חקירה, אשר לטענתו אילו היו מבוצעים כיאות, היה הדבר מביא בהכרח לזיכוי של הנאשם או לפחות לגילויין של ראיות מזכות. לעניין משקלם של מחדלי חקירה נאמר בע"פ 5386/05 בילל אלחורטי נ' מ"י כי:

"במקרים שבהם נתגלו מחדלים בחקירת המשטרה, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחשוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שיתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו (ע"פ 173/88 מרדכי אסרף נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1) 785, 792 (השופט גולדברג); ע"פ 5781/01 טארק אעמר נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 681, 688 (השופט ג'ובראן); ע"פ 5152/04 שוריק אגרונוב נ' מדינת ישראל (השופט ג'ובראן)). על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות (ע"פ 2511/92 נאיל חטיב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט גולדברג)). העדרה של ראיה, שמקורו בחקירת המשטרה, ייזקף לחובת התביעה בעת שיישקל מכלול ראיותיה, ומאידך גיסא, הוא יכול לסייע לנאשם כשבית המשפט ישקול האם טענותיו מקימות ספק סביר (ע"פ 4384/93 מליקר נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט קדמי); רע"פ 8713/04 רצהבי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) (השופט עדיאל); ע"פ 10735/04 גולדמן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) (השופט נאור)). נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה התביעה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין: "אכן, יש נסיבות שבהן כרוכה אי עריכת בדיקה או רישום הודעה על ידי המשטרה, באבדן ראיה חשובה, ולעתים אף חיונית, הן לתביעה והן להגנה. כאשר 'חסרה' ראיה כאמור לתביעה- נזקף ה'מחדל' החקירתי לחובתה, שעה שנערך מאזן הראיות ונדונה השאלה האם הרימה התביעה את נטל ההוכחה המוטל עליה. ואילו מקום שהעדרה של הראיה 'חסרה' להגנה, תוכל זו להצביע על ה'מחדל' כשיקול בדבר

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

קיומה של ה'אפשרות' הנטענת על ידה, הכול בהתאם לנסיבות המיוחדות של העניין הנדון" (עניין מליקר האמור, בפסקה 66 (ההדגשה במקור); ראו גם ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ ואח' (המשנה לנשיא מצא, השופט לוי והשופט גרוניס) (טרם פורסם), (פסקה 53); מהאמור עולה, כי על מחדלי החקירה להימדד בדרך כלל במישור הראייתי (עניין מליקר, שם). עוד קבעה הפסיקה, כי התביעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את 'הראיה המקסימאלית', אלא "על התביעה להוכיח את המוטל עליה ב'ראיה מספקת', 'ואין נפקא מינה אם היה לאל ידה להשיג טובה הימנה' (עניין מליקר, וראו האסמכתאות דשם) וגם אם יכלה התביעה להשיג ראיות טובות יותר, אין הדבר מוביל לזיכוי הנאשם, אם בראיות שהוצגו יש די להרשעה מעבר לספק סביר. כך סיכם את הסוגיה בית המשפט בעניין מליקר: "כישלוננו של הגורם החוקר באיסוף הראיות - ואפילו נעשה הדבר במודע- אינו בא במקומה של הראיה שאפשר והייתה מושגת; וכוחו מצומצם בהקשר זה, להיעדרה של ראיה תומכת או סותרת ראיה אחרת, שבעל דין סומך עליה את טענותיו".

בענייננו – מחדלי החקירה עליהם הצביע הנאשם הינם כדלקמן:

1. **אי נטילת ט.א. מהמזדה שנמצאה נשוא אישום 3.** זהו אכן מחדל ואולם אין לו כל משמעות. התוצאה הטובה ביותר לנאשם הינה כי טביעת אצבעותיו לא יימצאו על המאזדה. לעניין הרשעתו כאן, אין לכך כל משמעות, שהרי מראש הנחתי בהכרעת דין זו כי לא הוכח שהנאשם אי פעם היה בישראל, וכן ממילא הגעתי למסקנה שאין לייחס לו אחריות פלילית בעבירות גניבה או התפרצות.
2. **אי ביצוע הנחיות גב' כהן באשר לבדיקה הפונטית** – שוב, אין ספק כי יש כאן מחדל חקירה. ואולם, גם כאן – נוכח מסקנות מחקרי התקשורת אין לכך שום משמעות.
3. **אי בדיקת התקלה הטכנית הנטענת שגרמה לכרטיס הסיס לכלול גם שיחות טלפון אחרות, ורשימות חברים של הנאשם.** ראשית אדגיש כי טענה זו הינה כה מעורפלת עד שלא ניתן להבינה כלל.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

מעבר לנדרש אוסיף כי נוכח העובדה שהטענה כה מעורפלת, הרי מכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים היו בנמצא ולא היתה כל מניעה להביא חוות דעתם מטעם ההגנה בעניינם.

זאת ועוד, העידה מטעם התביעה עדה מטעם חברת הסלולר ולא היתה כל מניעה לבקש ממנה או מכל אדם אחר בחברת הסלולר שתחוה דעתה על הטענה. יצויין, כי ב"כ הנאשם שאל את נציגת החברה ארוכות על האפשרות לשכפל כרטיסי סים ונענה כי אפשרות כזו לא קיימת, כך שהוא יכול היה להפנות לעדה שאלות נוספות בתחום זה – אך לא עשה כן. הימנעות הסניגור לשאול עד מוסמך אודות טענת ההגנה של הנאשם מדברת בעד עצמה.

הראיות שהובאו הינן ראיות מספקות, וקושרות את הנאשם באופן ברור וחד משמעי לשיחות הכופר ולא היתה חובה על התביעה להביא ראיות מעבר לכך.

4. **שיחרורו של אנאס ואי העמדתו לדין.** אמנם, על פניו נראה כי התנהגות זו הינה תמוהה שכן לכאורה לאנאס חלק נכבד בפרשה. יחד עם זאת איני רואה כיצד אי מעצרו פגע בנאשם. הראיות כנגד הנאשם קושרות אותו באופן עצמאי לעבירות נשוא כתב האישום ואין באי מעצרו של אנאס כדי לפגוע בהגנתו.

5. **המשטרה לא חקרה את טענת הנאשם על מקום רכישת 5330 והמחשב הנייד.** לטענת הנאשם לא היתה כל מניעה מלחקור עובדות אלה וזאת מכח ההסכמים עם הרש"פ, והעובדה ששיתוף הפעולה היום עם המשטרה הפלסטינית מאפשר ביצוע פעולות חקירה מן הסוג הזה. גם טענה זו אין בה כדי לסייע לנאשם. ייתכן, אמנם, שהדברים נכונים. ואולם, הכרעה זו אינה מתבססת כלל על עובדה זו. ייתכן בהחלט ש – 5330 והמחשב הנייד נרכשו מאותו מקום, ואולם ההרשעה מבוססת על הצלבת מחקרי התקשורת ולא על מהימנות טענה זו. לכן, אין באי חקירת טענה זו כדי לסייע לנאשם.

6. **הודעות הנאשם שניגבו (ת/1 ות/2) אינן שלמות.** דברים אלה הוכחו כנכונים וזאת נוכח ההשוואה עם ת/123 שהינו פרוטוקול החקירה המוקלטת. אין ספק כי זהו עניין מטריד, ואולם נוכח העובדה כי קיים פרוטוקול מוקלט משקלו מתאיין. יחד עם זאת תשומת לב גרומי החקירה לעניין זה כשראווי הוא שמקום בו נרשמת הודעת חשודה – עליה להיות שלמה, גם אם החקירה מוקלטת.

נוכח כל האמור סבורני כי אין במחדלי החקירה, בשים לב למלוא הראיות בתיק זה, כדי להביא למסקנה שיש לזכות את הנאשם מהעבירות אותן נמצא כי ביצע.

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אוקטובר, 2010

ת"פ 4226-09 מ.י. יאל"כ נ' מוגרבי (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

סוף דבר

נוכח כל האמור, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו כדלקמן:

12 עבירות של סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"א, 14 אוקטובר 2010, במעמד הצדדים

רפי ארניה, שופט